Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 427
Vineri 30 mai 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

In apărarea păcii

Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor membre ale Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală de la Varşovia care a avut loc la 24 mai 1958 la Moscova, a demonstrat deplina unanimitate a ţărilor socialiste participante la Consfătuire, atît în aprecierea situaţiei internaţionale, cît şi a sarcinilor lor comune în lupta pentru pace şi securitatea popoarelor.

In Declaraţia statelor participante la Tratatul de la Varşovia, adoptată în unanimitate, se subliniază cu satisfacţie faptul că astăzi, în favoarea consolidării păcii, acţionează nu numai ţările socialiste, ci şi majoritatea ţărilor Asiei şi Africei, care s-au eliberat de dependenţa colonială seculară. In favoarea păcii se pronunţă de asemenea masele populare, oameni ai ştiinţei şi culturii, slujitori ai bisericii din ţările Europei occidentale.

Din toată evoluţia evenimentelor internaţionale se vede limpede că Tratatul de la Varşovia dintre cele opt state socialiste, semnat acum trei ani, este nu numai o pavăză de nădejde a securităţii şi independenţei popoarelor acestor state, ci totodată un factor puternic care frînează activitatea ostilă cauzei păcii a grupărilor militare ale puterilor occidentale şi, în primul rînd, a blocului nord-atlantic.

Promovînd politica „de de poziţii de forţă", puterile occidentale şi în primul rînd S.U.A., poartă răspunderea pentru cursa neîncetată a înarmărilor care capătă un caracter deosebit de periculos o dată cu lărgirea producţiei şi cu stocarea de mijloace nucleare de distrugere în masă. Situaţia actuală este agravată de asemenea, de practica fără precedent în timp de pace, a zborurilor forţelor militare aeriene americane, peste regiunile arctice în direcţia Uniunii Sovietice, avînd la bord bombe atomice şi cu hidrogen. In acelaşi timp, faptul că guvernele S.U.A. şi Angliei au efectuat noi explozii nucleare experimentale în Oceanul Pacific, după ce Uniunea Sovietică a încetat în mod unilateral experimentarea tuturor tipurilor de arme atomice şi cu hidrogen, au dat o grea lovitură speranţelor popoarelor.

O îngrijorare serioasă — se spune în Declaraţie — provoacă neîncetatele încercări ale guvernelor S.U.A., Angliei, Franţei şi celorlalte puteri coloniale de a se amesteca în treburile interne ale ţărilor Africei şi Asiei. Din vina exclusivă a imperialiştilor, curge sîngele patrioţilor în Indonezia, Algeria, Liban, Yemen şi Oman. In Liban, invocînd faimoasa doctrină Dulles-Eisenhower, respinsă de popoarele arabe, S.U.A. se pregătesc să intervină cu forţele lor armate. Şi aceasta împotriva unui popor care nu vrea decît un singur lucru — să fie stăpîn în propria lui casă.

Toate aceste comploturi, toate aceste încercări de înăbuşire a mişcărilor de eliberare naţională de către imperialişti se petrec sub ochii O.N.U., care nu ia nici o măsură fiind paralizată de poziţia unor puteri occidentale.

Pregătirile militare ale blocului N.A.T.O. şi ale celorlalte blocuri occidentale, amestecul în treburile interne ale altor ţări, sînt camuflate — fără nici o şansă dealtminteri — prin referiri la „primejdia comunismului internaţional". Procedeul nu este de loc nou. Pregătirea de către Germania hitleristă a celui de al doilea război mondial s-a desfăşurat tot sub steagul luptei împotriva „primejdiei" comunismului şi milioane de oameni au plătit cu viaţa lor faptul că s-au lăsat induşi în eroare de această propagandă mincinoasă.

Trebuie cineva să fie orb ca să nu vadă că statele participante la Tratatul de la Varşovia, care dispun de întinderi imense de pămînt şi de resurse naturale uriaşe, a căror principală bogăţie o constituie oamenii, forţele creatoare inepuizabile ale popoarelor care s-au eliberat de exploatare, nu au nevoie să rîvnească la bunul altuia.

Nu puţine au fost dovezile de bunăvoinţă, de năzuinţă spre colaborare cu celelalte state ale ţărilor socialiste din Europa şi Asia. Toţi participanţii la Tratatul de la Varşovia au efectuat în repetate rînduri, în mod unilateral, reducerea forţelor lor armate, al căror efectiv a fost redus începînd din 1955 cu 2.477.000 de oameni. Este firesc că statele care reduc forţele lor armate se pregătesc nu pentru un război ci pentru colaborare paşnică. Ţările N.A.T.O. răspund la aceasta prin întărirea trupelor, creşterea bugetelor militare, intensificarea înarmărilor. Toate acestea obligă popoarele să fie vigilente şi să-şi intensifice activitatea în lupta împotriva forţelor care acţionează în direcţia pregătirii unui război.

Tocmai pentru a reglementa problemele internaţionale arzătoare şi a satisface cererile generale ale popoare-

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru succesul campaniei agricole de vară

Să grăbim pregătirea utilajului

Ne apropiem cu paşi repezi de începutul campaniei agricole de vară. In acest an, gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-urile vor trebui să execute un volum de lucrări mai mare decît în vara anului 1957 la recoltat, dezmiriştit şi arături. De aceea, se impune ca utilajul necesar să fie pregătit din vreme în cele mai bune condiţii tehnologice. In această privinţă, din datele centralizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii reiese că pînă la ultima decadă, nu s-au făcut prea mari progrese la repararea secerătorilor-legători, batozelor şi combinelor. In regiunea Bacău de exemplu, S.M.T.-urile au executat reparaţii la batoze abia în proporţie de 6,5 la sută, în regiunea Suceava, 4,8 la sută, în regiunea Iaşi 14,9 la sută, în regiunea Craiova 25,9 la sută. In gospodăriile de stat este mult rămasă în urmă reparaţia combinelor. De pildă, în unităţile Trustului Gostat din regiunile Autonomă Maghiară, Bacău, Cluj, Hunedoara şi Piteşti n-a fost reparată nici o combină. Lucrările de reparaţii sînt mult întîrziate şi la secerătorile-legători, batoze şi cositori, în gospodăriile de stat din regiunile Constanţa, Cluj, Suceava şi Bacău.

Se constată că în numeroase unităţi agricole de stat pregătirea utilajului bate pasul pe loc, datorită lipsei unor repere din depozitele şi bazele de aprovizionare cu piese de schimb. De această situaţie sînt vinovate în cea mai mare măsură centrele mecanice şi întreprinderile metalurgice furnizoare de piese de schimb, care nu-şi îndeplinesc angajamentele luate prin contractele încheiate încă din toamna trecută, cu Direcţia generală de aprovizionare şi desfacere.

După cum se ştie, începînd din acest an, centrelor mecanice li s-au repartizat spre fabricare un mare număr de piese de schimb, atît pentru tractoare, cît şi pentru maşini agricole. Ce e drept, unele centre mecanice, cum sînt cele din Constanţa şi Ovidiu, respectă termenele de livrare şi trimit bazelor de aprovizionare piese de schimb de bună calitate. Alte centre mecanice însă, întîrzie livrarea pieselor ce le revin, trimit cantităţi mici sau nu trimit de loc. Centrul Mecanic Giurgiu de pildă, n-a livrat nici măcar un singur lagăr din cele 3.500 comandate; C. M. Galaţi n-a livrat nici una din cele 500 de transportoare pentru combina S. 4; C. M. Otopeni şi C. M. Galaţi întîrzie sistematic livrarea carterului punţii din spate pentru tractoare K D. Termenele de livrare a pieselor de schimb, potrivit convenţiilor încheiate cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii nu sînt respectate nici de unele uzine metalurgice. Uzina „V. Roaită", de pildă, întîrzie livrarea unor piese necesare secerătorilor-legători, cum sînt: pinion cu ghiară, cuplator, coroană dinţată etc.

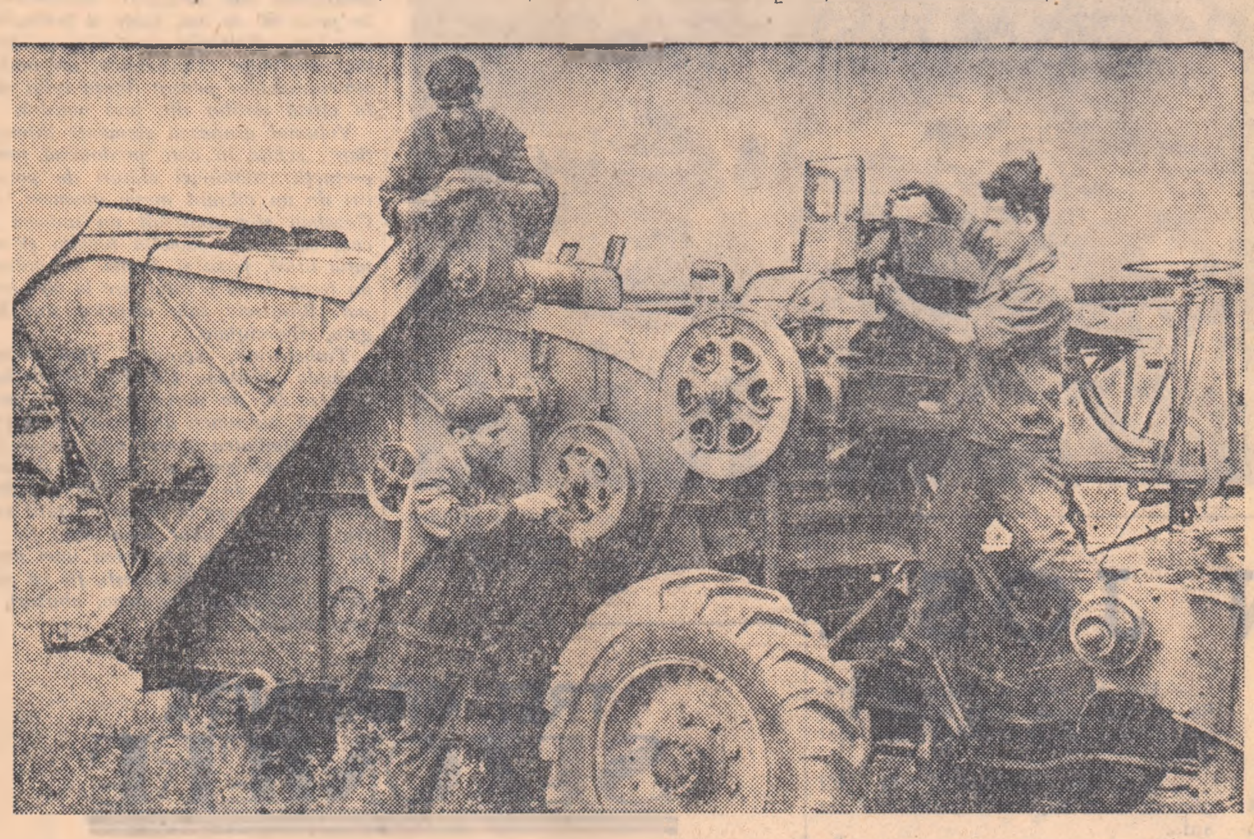
Este necesar ca în centrele mecanice şi întreprinderile industriale furnizoare de piese de schimb să fie analizate fără întîrziere lipsurile existente în livrarea la timp a reperelor şi să fie luate măsuri ca piesele să ajungă cît mai repede la bazele de aprovizionare.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că în unele unităţi agricole de stat unde necesarul de piese de schimb a fost asigurat, s-ar fi putut obţine realizări mult mai bune, dacă s-ar acorda mai multă atenţie bunei organizări a reparaţiilor şi întăririi disciplinei în muncă.

Insfîrşit, în numeroase S.M.T.-uri şi gospodării de stat există posibilităţi (maşini unelte şi mecanici pricepuţi) ca o serie de piese de schimb să fie recondiţionate. Dar în loc să se procedeze astfel, se merge pe linia cea mai uşoară de a se cere piese de schimb şi uneori organe întregi de maşini noi, de la bazele de aprovizionare. De exemplu, deşi combinele de cereale C. 1. au fost repartizate abia anul trecut, gospodăria de stat Breasta, regiunea Craiova, a cerut acum trioare complete de la baza de aprovizionare respectivă; gospodăria de stat Ivăneşti, regiunea Bucureşti, a solicitat cinci ciururi complete; gospodăriile de stat din regiunea Constanţa 86 de dirmoane, ca şi grătare şi tobe complete etc.

Timpul este foarte înaintat. Se impune ca S.M.T.-urile şi gospodăriile de stat să folosească în primul rînd toate posibilităţile locale, spre a grăbi repararea utilajului necesar în muncile de vară. La rîndul lor, centrele mecanice au datoria să urmărească perseverent zi de zi la întreprinderile metalurgice urgentarea trimiterii pieselor turnate pentru a le putea prelucra şi livra în timp scurt, bazelor şi depozitelor de aprovizionare.

ULTIMA REVIZIE



La S.M.T. Ulmuleţ, regiunea Bucureşti, mecanizatorii zoresc să termine reparatul utilajului agricol necesar în muncile de vară.
In fotografie: echipa de mecanici care repară combinele fac ultima revizie unei astfel de maşini care va lucra în curînd la strînsul păioaselor.

Muncă avîntată pe ogoarele regiunii Constanţa

- 150.000 HECTARE PLIVITE IN GOSPODARIILE COLECTIVE.
- APROAPE 120.000 HECTARE PRAŞITE
- 100.000 HANTRI PESTE PLAN EXECUTAŢI DE S.M.T.-URI

In perioada actuală colectiviştii, muncitorii din gospodăriile agricole de stat şi mecanizatorii din S.M.T.-urile din regiunea Constanţa duc o muncă susţinută la întreţinerea culturilor. Din toate colţurile regiunii sosesc veşti în care se anunţă succesele obţinute pe ogoarele regiunii.

Intr-o telegramă trimisă Comitetului regional de partid Constanţa, de colectiviştii din comuna Tîrguşoru se arată: „Niciodată n-a fost munca aşa de bine organizată ca în acest an. Terenul a fost repartizat pe brigăzi şi echipe. Consiliul de conducere al gospodăriei a stabilit ca, după producţia obţinută, să facem şi retribuţia suplimentară a muncii. Acest lucru a însemnat un imbold în munca noastră. Iată de ce am terminat printre primii pe raion prăşitul celor 115 ha. cu floarea-soarelui, am executat în întregime praşila I la porumb şi plivitul păioaselor".

Din satul Lanuri, raionul Negru Vodă, a sosit o altă ştire în care se arată că ţăranii colectivişti au terminat praşila I la cele 400 de ha. porumb şi plivitul păioaselor. De asemenea, la gospodăria colectivă din Agigea, S.M.T.-ul „23 August" a executat prăşitul mecanic pe o suprafaţă de 50 ha. la porumb în timp ce colectiviştii dau a doua praşilă la floarea-soarelui.

Veşti ca acestea sînt nenumărate. Nu avem intenţia să le enumerăm pe toate. Cert este, că în gospodăriile agricole colective din regiunea Constanţa s-au plivit 150.000 de ha. cu păioase şi s-a executat praşila I pe aproape 120.000 de ha. In multe gospodării colective s-a şi trecut la executarea praşilei a II-a. In raionul Negru Vodă praşila a II-a la floarea-soarelui a fost aplicată pe o suprafaţă de aproape 4.500 de ha., iar la sfecla de zahăr pe 380 de ha. In raionul Feteşti a început şi prăşitul bumbacului. Fruntaşe pe regiune la întreţinerea culturilor sînt raioanele Feteşti, Negru Vodă, Medgidia, care au terminat plivitul păioaselor şi praşila I la culturile prăşitoare.

Un ajutor preţios au primit şi primesc gospodăriile colective din partea S.M.T.-urilor din regiune. De remarcat este activitatea S.M.T.-urilor „23 August", Cobadin, Hagieni, Castelu şi altele, care pînă acum şi-au realizat circa 60 la sută din planul de întreţinere a culturilor contractate cu gospodăriile colective. Mai trebuie remarcat şi un alt fapt. Decada a II-a a lunii mai a adus mecanizatorilor din S.M.T.-urile regiunii Constanţa un important succes. Volumul de lucrări a fost depăşit cu peste 100.000 hantri.

Munca pe ogoarele primei regiuni colectivizate din ţară se desfăşoară organizat, într-un mod susţinut, aplicîndu-se cu succes toate regulile agrotehnice la culturile însămînţate.

Cei mai harnici

Paralel cu muncile de întreţinere a culturilor de floarea-soarelui şi porumb, membrii gospodăriei colective din satul Mîrleanu, comuna Beilic, raionul Adam Clisi, au început să execute transplantatul tutunului.

S-au evidenţiat în munca de îngrijire a răsadurilor şi de transplantare a tutunului colectiviştii Călin Constantin, Dumitru Tudor, Nicolae Purcărea, Petre Popa şi alţii.

GHIŢA G. ION
corespondent

AU EXECUTAT PRIMUL STROPIT AL VIEI

Brigada a IV-a de la gospodăria agricolă de stat din Merei, raionul Buzău, care lucrează la secţia Sărăţeanca, a terminat zilele trecute de stropit întreaga suprafaţă de 56 ha. vie pe care o are în primire. In mod deosebit s-au evidenţiat Ştefan Păgînu, şeful brigăzii şi muncitorii Ion Brînzaru, Dumitru Stanciu, Andrei Gheorghe etc.

PAUL DUŢA
corespondent

NOI SOIURI DE GRIU

Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor a însămînţat în toamna lui 1957 în colecţia de la centrul experimental din Tîncăbeşti un număr de 118 soiuri de grîu. 60 din aceste soiuri se găsesc şi în culturi comparative de concurs pentru a stabili cele mai bune soiuri pentru regiunea Bucureşti. Soiurile provin din: R.P.R. 10, din U.R.S.S., 5, din R.P. Bulgaria 5, din R.P. Ungară 2, din R.P. Polonă 3, din Statele Unite 8, din Germania 1, din Franţa 1, din Italia 21 etc. Pe baza observaţiilor din cîmp, la data de 27 mai, soiurile se prezentau în felul următor: cele italiene sînt toate înspicate, au talia de la 90-110 cm., foarte rezistente la cădere, spicul pătrat, purtînd cîte 3 boabe în spiculeţ. Soiurile poloneze sînt cele mai tardive. De asemenea, soiurile germane, engleze şi franceze sînt mai tardive decît soiurile romîneşti. Caractere asemănătoare cu soiurile romîneşti prezintă cele sovietice, bulgare şi ungare. Din aceste soiuri se urmăreşte să se stabilească pentru diferite regiuni din ţara noastră soiuri mai productive decît cele aflate în prezent în cultură, care să aibă o bună rezistenţă la ger, cădere, secetă şi boli criptogamice.

Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor urmăreşte ca orice soi care intră în ţară să treacă prin colecţia agricolă unde să i se facă o verificare prealabilă a valorii lui şi numai după aceea să fie dat în încercare de stat sau în producţie.

Ancheta noastră

O staţiune experimentală zootehnică cu mari posibilităţi de dezvoltare

In perioada actuală a transformării socialiste a agriculturii staţiunile experimentale zootehnice sînt chemate să aducă un aport însemnat la dezvoltarea şi întărirea economico-organizatorică a unităţilor agricole cooperatiste. Majoritatea acestor unităţi experimentale, înzestrate cu tehnicieni, construcţii moderne şi animale de rasă de mare productivitate, datorită activităţii lor rodnice sînt astăzi cunoscute nu numai în ţară dar şi peste hotare. In această direcţie merită să fie scoase în evidenţă realizările staţiunilor experimentale zootehnice din zona de cîmpie şi anume Palas din regiunea Constanţa şi Slobozia din regiunea Bucureşti, rezultate apreciate de colectivişti şi introduse în practica creşterii animalelor în tot mai multe unităţi agricole socialiste. In articolul de faţă ne vom ocupa îndeosebi de activitatea şi sprijinul pe care poate şi trebuie să-l dea unităţilor agricole socialiste staţiunea experimentală zootehnică Ruşeţu din regiunea Galaţi. Această staţiune situată în zona de cîmpie şi anume în raionul Filimon Sîrbu, a fost cunoscută cu multe decenii în urmă ca o fermă de elită, specializată în creşterea cailor. Abia în anul 1947 s-au dezvoltat aci, pe lîngă nucleul de cabaline de rasă arabă şi alte specii de animale: taurine, ovine, păsări. In prezent staţiunea posedă 2.300 ha. teren agricol cu următorul efectiv: porcine 400 capete, ovine 1.700 capete etc. Mai puţin dezvoltate sînt sectoarele taurin şi avicol.

Trebuie arătat că pe lîngă activitatea de cercetare ştiinţifică, staţiunea experimentală Ruşeţu, a contribuit prin activitatea sa la dezvoltarea şeptelului în multe gospodării colec-

TRAIAN BILBIIE

(Continuare în pag. a 4-a)

Gospodăria de stat Odobeşti a primit steagul de fruntaşă pe ţară

Zi de sărbătoare

Liniştită şi plină de soare, ziua de duminică 25 mai a însemnat o mare şi frumoasă sărbătoare pentru muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei de stat Odobeşti, regiunea Galaţi, precum şi pentru oaspeţii din multe gospodării de stat, participanţi la festivitatea înmînării Steagului de fruntaşă pe ţară cuvenit gospodăriei Odobeşti pentru succesele obţinute în muncă pe anul 1957.

Cinstirea aceasta a coincis cu împlinirea a 10 ani de la înfiinţarea gospodăriei Odobeşti, prilej de a se trece în revistă însemnatele rezultate cu care an de an, gospodăria s-a întărit şi dezvoltat, devenind într-adevăr o unitate fruntaşă.

O PRIVIRE DE ANSAMBLU

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti posedă o suprafaţă de 1317 ha., dintre care, azi, 823 hectare vie pe rod. Intreaga suprafaţă este grupată în patru trupuri situate pe teritoriul comunelor: Odobeşti, Vîrteşcoi, Faraoanele şi Jariştea. Peste 70 la sută din suprafaţa viticolă a gospodăriei se află pe dealuri a căror altitudine ajunge pînă la 480-500 m. Viile în general sînt bătrîne — 80 la sută din suprafaţă avînd vîrsta de peste 40 ani. Din suprafaţa de 823 ha., via de pe mai mult de 400 ha. este susţinută pe spalieri, iar restul pe araci. Ca soiuri: Galbena de Odobeşti, Riesling, Fetească, Aligotte, Sauvignon, Băbeasca, pentru vin, iar ca soiuri de masă, predomină Chasselass-urile Coarna Albă şi Neagră şi Muscat Hamburg.

In perioada 1948-1957 gospodăria a obţinut o producţie medie de 6.813 kg. struguri la ha., faţă de 5.051 kg. producţie medie planificată la ha., ceea ce reprezintă o depăşire de plan de 27 la sută echivalentă cu 10.872 tone struguri, adică producţia planificată pe trei ani. Demn de remarcat este faptul că în cei 10 ani, preţul de cost al strugurilor a fost redus de la 1,40 lei, la 1,13 lei per kg., realizîndu-se economii în valoare de 13.005.482 lei, iar beneficiul realizat în această perioadă s-a ridicat la 21.575.793 lei.

In ceea ce priveşte sarcinile de plan şi realizările de anul trecut, pentru care gospodăria de stat Odobeşti a primit acum cîteva zile Steagul de fruntaşă pe ţară, se poate arăta: In 1957 s-a obţinut o producţie medie de 10,261 kg. struguri la ha., faţă de 6.500 kg. struguri cît prevedea planul. Depăşirea planului de producţie şi reducerea preţului de cost (de la 1,46 la 1,14 lei per kg. de struguri) au adus gospodăriei un beneficiu net de 7.042.944 lei, faţă de 322.000 lei, cît era sarcina de plan. Din acest beneficiu s-a format „fondul întreprinderii" în sumă de 5.525.000 lei care va fi folosit în acest an pentru lărgirea şi dezvoltarea gospodăriei.

FACTORI CARE AU DETERMINAT SUCCESELE

La baza frumoaselor rezultate obţinute de gospodăria Odobeşti au stat în primul rînd oamenii — priceperea, hărnicia şi devotamentul lor în muncă.

In anul 1957 s-au calificat la şcolile medii şi la examenele de echivalare pentru titlul de maistru un număr de 4 brigadieri, precum şi 9 salariaţi care au urmat cursurile şcolii de maiştri. O preocupare de seamă a conducerii gospodăriei a fost şi aceea a calificării la locul de muncă a 124 şefi de echipă şi brigadieri fără şcoală specială, care s-a făcut sub îndrumarea inginerilor şi tehnicienilor gospodăriei.

Un alt factor principal l-au constituit metodele agrotehnice cele mai indicate; lucrările aplicate solului şi cele aplicate plantei (viţei de vie). Pe întreaga suprafaţă de vie s-a aplicat o arătură adîncă de toamnă şi o arătură în primăvară, o dată cu administrarea de îngrăşăminte organice şi chimice (115,4 tone îngrăşăminte chimice din care 10 tone azotat şi 105,4 tone superfosfat). Administrarea lor s-a făcut în majoritate cu plugurile de vie transformate în acest scop în atelierele gospodăriei. In timpul perioadei de vegetaţie s-au aplicat 4—6 praşile astfel că în permanenţă terenul a fost menţinut fără buruieni.

La tăiatul viilor s-a ţinut cont să se dea o încărcătură corespunzătoare şi progresivă şi în acelaşi timp să nu se producă răni mari butucului. Numărul de corzi care s-au lă-

RADU SANDU

(Continuare în pag. 3-a)

ACELEAŞI CONDIŢII, DAR ALTE REZULTATE



1. Brigadierul Florea Nedelcu, din gospodăria colectivă din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, este un om înalt, de aproape doi metri. Cam tot aşa de înalt este şi tov. Truşmei, vicepreşedintele sfatului popular raional, precum şi celălalt însoţitor al lor. Şi totuşi lanul de grîu al colectivei le trece de brîu. Lucrat după toate regulile agrotehnice avansate şi aplicîndu-i-se îngrăşăminte chimice, grîul gospodăriei colective, are spicul mare, cu 40—50 boabe şi va da o producţie bogată.



2. Ţăranul muncitor Dumitru Mazilu, care are locul vecin cu cel al gospodăriei colective, s-a străduit să pună în practică şi el regulile agrotehnice aplicate de gospodăria colectivă. A însămînţat în acelaşi timp cu colectiviştii, a aplicat îngrăşăminte naturale, etc. El n-a putut folosi însă din plin mijloacele mecanizate aşa cum a făcut gospodăria. Grîul lui e departe însă de cel al gospodăriei. Iată, după cum se vede în fotografia numărul doi, lanul său deabia atinge genunchiul brigadierului colectivei.



3. Cea de a treia fotografie a fost făcută în lanul ţăranului muncitor Ştefan Constantin, vecin de asemenea cu pămîntul gospodăriei. El a avut aceleaşi condiţii materiale ca şi gospodăria. Datorită faptului că n-a aplicat nici una din metodele agrotehnice avansate şi s-a mulţumit să-şi lucreze pămîntul după cum a apucat... „din bătrîni", grîul lui e mic şi pipernicit, abia cît sare broasca, iar spicul numără abia 7—8 boabe fiecare.

Cultura și viața

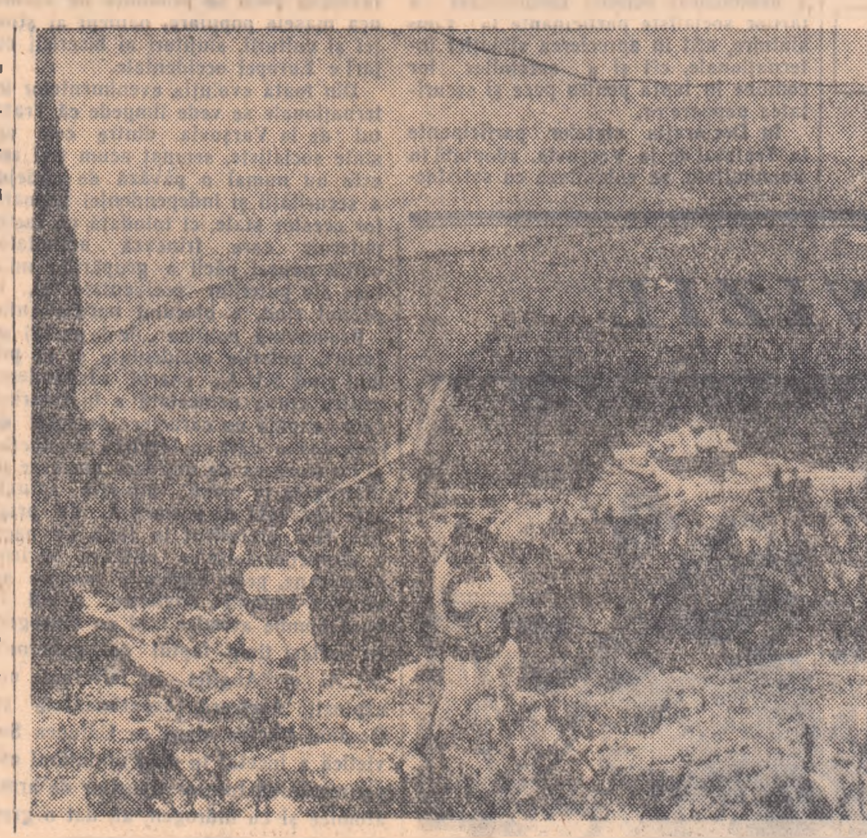
CUVÎNTUL TATĂLUI COLECTIVIST

Cu ochii aprinşi de amintiri,
în umbra liliacului de mai,
cu zările pierdute în priviri,
el toarce firul vieţii lui în grai :

„Cînd plecau flăcăii la peţit,
împrumutau costum de la vecini.
Satu avea o tobă, un clarinet,
bordeiele s-acopereau cu spini.

Azi, fecioara noastră e mireasă,
cu rochie şi trenă de mătasă, —
Şi mirele-i colectivist bogat, —
tătarul şi rominul fraţi în sat !"

VLADIMIR CAVARNALI



O repetiţie în „aer liber" a echipei de buciumaşi din comuna Cîmpulung Moldovenesc, regiunea Suceava.

CE SA CITIM :

AL. CAZABAN — „Văzute şi auzite"

Al. Cazaban a reapărut în vitrinele librăriilor noastre cu volumul intitulat: „Văzute şi auzite", o culegere din cele mai izbutite schiţe şi povestiri scrise în trecut. Sîntem în faţa unui volum care oglindeşte pregnant mărturia îndelungatei sale strădanii scriitoriceşti de peste 60 de ani, fapte şi întîmplări care i-au solicitat în acest răstimp atenţia, conştiinţa, emotivitatea, un tablou atotcuprinzător pentru figura celui mai în vîrstă scriitor din ţara noastră.

Volumul grupează elemente diferenţiate : schiţe în care predomină farsa, peripeţii vînătoreşti alături de povestiri de un vibrant mesaj omenesc. Al. Cazaban şi-a construit un univers în care sălăşluiesc laolaltă revolta şi notaţia lirică, farsa şi drama. Iar autorul nu trece de la o înfăţişare la alta crispat. Resursele sale artistice sînt bogate, diferenţiate.

Transparent, spontan, fără căutate formule stilistice, Cazaban se declară indiscutabil de partea celor oropsiţi, sărmani, sugrumaţi de povara existenţei.

În intimitatea operei sale fiinţează o adîncă înţelegere şi dragoste de om, de natură, de viaţă. Fără excepţie, scriitorul recurge la fiecare lucrare pentru realizarea unui scop etic, fie că ne pune în faţă descrierea unei amuzante întîmplări vînătoreşti, fie că condamnă atitudini inumane, abuzuri, şi samavolnicii.

COOPERATIVA colectiviştilor

Nimeni nu s-a gîndit să specifice undeva, în vreun registru, bunăoară, sau să trîmbiţeze că harnicii colectivişti din comuna Borş, regiunea Oradea, au făcut o cooperativă de consum a lor, care se deosebeşte de celelalte. Dacă totuşi i se zice aşa : „cooperativa colectiviştilor", aceasta se datoreşte unui fapt care iese din comun. În primul rînd este vorba de membrii care o compun, (toţi colectivişti) şi apoi de activitatea ei, într-adevăr lăudabilă.

Oamenii aceştia, care şi-au unit pămînturile şi puterile de muncă într-o puternică gospodărie colectivă, care muncesc cu rîvnă şi pricepere, făcîndu-şi o viaţă tot mai bună, s-au gîndit că lupta pentru prosperitatea gospodăriei trebuie împletită cu aceea pentru întărirea şi dezvoltarea cooperativei de consum. Socoteala pe care au făcut-o e simplă şi firească. E vorba de nevoia lor de a-şi valorifica produsele dobîndite în gospodărie şi de a se aproviziona cu mărfuri trebuincioase — de a face, cu alte cuvinte, schimb de mărfuri în mod avantajos între sat şi oraş. Pentru treaba asta, primul lor gînd a fost nu numai să se înscrie cu toţii ca membrii ai cooperativei, ci şi să-şi achite în întregime părţile sociale subscrise, în dorinţa de a merge pe propriile lor picioare, nu să aştepte ca totul să le vină de la stat. Este drept că la început statul le-a trimis prin cooperativă mărfuri pe credit, dar de la un timp, ei şi-au agonisit fonduri proprii, pe de o parte realizate din vărsămintele părţilor sociale, iar pe de altă parte din beneficiile cu care cooperativa şi-a încheiat bilanţul anual. Astfel stînd lucrurile, cooperativa din Borş — cooperativa colectiviştilor — merge pe picioare proprii, se autofinanţează.

— Ce fonduri aveţi ? am întrebat pe contabilul şef, Iuliu Raţ.

Răspunsul a venit simplu :

— Fond de bază — 408.000 lei; fond social — 128.000 lei.

Cifrele arată clar că în ultimul timp cooperativa de consum din Borş a devenit o unitate puternică. Banii sînt băgaţi în mărfurile de tot felul ce umplu magazinul cooperativei : ştofe şi pînzeturi de toată frumuseţea, vase de bucătărie şi tot felul de alte articole de uz casnic, încălţăminte, aparate da radio etc.

Un magazin ca şi cele de la oraş.

Cît priveşte problema valorificării produselor agroalimentare, situaţia se prezintă tot aşa de bine. La achiziţii, de pildă, colectiviştii au vîndut numai în ultima lună peste 10.000 kg. cereale, peste 13.000 ouă şi au contractat din surplusul de bucate ce li se cuvin la zile-muncă: 35.500 kg. grîu, 40.000 kg. porumb, 90.000 kg. cartofi (în afară de ce a contractat gospodăria şi anume aproape 20 de vagoane grîu şi porumb, legume şi zarzavaturile de pe suprafaţa de 12 hectare, 2 vagoane de cartofi, aproape 1.000 kg. de lînă, 48 porci, 10 bovine, 50 ovine şi altele).

Cooperativa de consum din comuna Borş, poartă deci pe drept cuvînt numele de „cooperativa colectiviştilor".

R. SAVU

PE ARGEŞ ÎN JOS... ÎNTR-O CASĂ

Cei din Mogoşani, o comună în apropierea Găeştilor, erau obişnuiţi cu ani în urmă ca în zilele paştilor, să ducă în dar boieroaicei, o franţuzoaică pe nume Veronica, ouă, păsări, miei, caiere de lînă, fuioare de cîlţi şi ce se găsea mai bun pe lîngă casa omului. Toate acestea erau plocoane, pentru ca ţăranii să capete învoială să muncească pe pămîntul „ei". Cu alte cuvinte plăteau ca să fie exploataţi.

Ilinca D. Marin, femeie văduvă cu 5 copii s-a dus şi ea după cum se statornicise obiceiul, cu ce a găsit prin bătătură s-o „înduplece" pe boieroaică.

S-a luat după ea şi fiul ei Andrei. „Ploconul" lor nu a fost primit. Ba, logofătul a făcut gură mare, alungîndu-i din curtea conacului :

— „Cu asta vreţi voi s-o cinstiţi pe cocoana ?"

Andrei Marin — copilul — s-a prins apoi de fusta Ilincăi, asculta tăcut şi privea la mulţimea de lume care se afla în această zi cu atîtea coşuri încărcate cu de toate. Nedumerit a întrebat :

— „Mamă, de ce nu primeşte şi coşul nostru ?"

Ilinca a tăcut. Mai avea cinci copii care cereau înbrăcăminte şi mîncare iar bruma de pămînt de pe rîpă, pe care o avea, nu le ajungea. Răspunsul a fost un oftat adînc, de parcă vroia să sfărîme toate băierile inimii.

Azvîrli spre logofăt o privire rugătoare, învăluită totuşi într-un dispreţ pătimaş.

Din ziua aceea, Andrei s-a tot întrebat : „De ce vin oamenii cu coşurile încărcate?! ...De ce coşul mamei n-a fost primit ?!"

Viaţa i-a mai pus şi alte întrebări. Tot viaţa în destăinuirile ei, i-a dat şi răspunsuri.

Ilinca I. Marin numără acum 75 de ani, iar Andrei 44.

Au trecut zece paşti şi boieroaica n-a mai primit nici măcar un covrig. Cu vremea, conacul a devenit sediul unei gospodării colective, în care oropsiţii de ieri, azi au pîine şi pămînt cît îi zarea de mare.

Cu opt ani în urmă, cînd Andrei, a adus vorba să se înscrie în colectivă, Ilinca n-a şovăit Nici Bica, nevastă-sa, nu s-a amestecat în hotărîrea bărbatului, ştiindu-l om chibzuit.

Într-una din aceste zile de primăvară mă aflam într-o casă, pe Argeş în jos, chiar la familia lui Andrei Marin. În casa lor s-a născut un obicei nou. Sărbătoresc în fiecare an marele eveniment al muncii laolaltă... Oamenii singuri îşi statornicesc noi obiceiuri.

Petrecerea s-a ţinut în cele două odăi, pe care Vasilică şi Gheorghiţă, cei doi gemeni, elevi în clasa a III-a, nu au posibilitatea să le vadă decît în anumite ocazii. Aici se află zestrea Păunei. Interiorul este rînduit cu gust. De curînd şi-au luat mobilă. Pe noptiere sînt fotografii. Nu lipseşte nici „Pămînt desţelenit", nici „Moromeţii".

Tuşa Ilinca devenise voioasă, grăbindu-se să-mi facă anumite mărturisiri :

— Deh ! Anul trecut, eu am avut 190 de zile-muncă. Am primit numai grîu şi porumb vreo 3.000 de kg... Eh, maică, am mare ciudă pe timpul ăsta că trece aşa de repede. Mult mi-ar fi plăcut să mai fiu măcar vreo zece ani bună de muncă...

— Te-ar fi ales preşedintă — am intervenit eu.

— Nu m-am gîndit decît la... şi s-a oprit.

— Hai spune — i-am dat eu bineţe.

— Ştii că am băiat decorat... nepoată-mea e decorată şi ea... Pentru că neamului nostru îi e dat să poarte decoraţii, atunci mie dece să-mi lipsească ?...

Toţi care erau de faţă ne-am pornit într-un hohot de rîs. Am ciocnit paharele.

— Cînd o să pleci pe lumea ailaltă n-o să te mai recunoască bunicu — interveni una dintre nepoate.

— Or pleca alţii înaintea mea şi i-or spune : Vezi Grigore că Ilinca ta e decorată, a muncit pentru socialism... Da, ce-ar fi să nu mai vorbim ?... Ce-o fi, om vedea... Şi din nou paharele s-au ciocnit.

Această sărbătoare avea o semnificaţie pentru familia lui Andrei. Se făcea un bilanţ al muncii. Pe dată, Andrei Marin provocă o discuţie.

— Hai să vorbim despre altceva. Să vorbim despre casa noastră, despre ograda noastră. Flăcăii mei sînt aici ?

— Aici tată, răspunseră cei doi gemeni care împreună numără 20 de ani...

— Ia să vedem, zise Andrei, cine-mi răspunde mai repede cît porumb am băgat noi în pătul ? Răspunseră amîndoi deodată : „5.800 kg.".

— Foarte bine ! exclamă tatăl bucuros de memoria copiilor.

— Ba eu zic că e foarte rău, spuse tuşa Ilinca.

— De ce ?... interveniră ceilalti din casă.

— Pentru că 5.800 kg. ale voastre, reluă discuţia tuşa Ilinca şi cu 1.653 kg. ale mele, pe care le-am adus în pătulul nostru fac... fac...

— 7.453 — răspunseră cei doi gemeni.

— Aşa da, exclamă tuşa Ilinca, mulţumită.

Apoi gazdele mi-au vorbit despre pătul şi despre fînar, recent construite.

Discuţia a devenit mai aprinsă în momentul cînd au început sugestiile cu privire la casa Păunei pe care vor începe s-o lucreze chiar din această primăvară.

★

S-a lăsat înserarea. Petrecerea s-a isprăvit. Viaţa din această casă a intrat în obişnuit. Cele două vaci aşteptau să fie mulse, păsările intraseră în coteţ. Păuna a început să lucreze la gherghef. Cu măritişul nu-i de glumit.

Tuşa Ilinca a pus ceaunul de mămăligă. Andrei şi cu Bica, nevastă-sa, trebăluiesc prin ogradă. Cei doi gemeni au început să-şi pregătească lecţiile. Au de făcut o compunere intitulată „Casa noastră".

Desigur ei care stau acolo zi de zi, poate vor scrie mai mult despre casa lor, despre ograda lor.

GEORGE GENOIU

TREI GRĂDINIŢE SEZONIERE

O corespondenţă de anul trecut din comuna Făcăeni-Feteşti, ne aducea o veste-mbucurătoare : înfiinţarea unei grădiniţe sezoniere în satul Gaiţa din comuna Făcăeni.

L-am întîlnit de curînd pe tovarăşul Frîncu, cel inimos şi nu m-am putut opri să nu-l întreb şi despre grădiniţa gospodăriei.

— Cum a mers grădiniţa tovarăşe ?

— Cum nu se poate mai bine, mi-a răspuns dînsul... Anul acesta însă colectiviştii — şi cei cu copii şi cei fără copii — au hotărît să mai înfiinţăm două grădiniţe: încă una în Gaiţa şi alta în Progresul...

★

Şi iată că vestea cea mult aşteptată a sosit !... Ba a fost legată şi de un eveniment : 1 Iunie, Ziua internaţională a copilului...

Datorită celor 3 grădiniţe, pe care le-au înfiinţat colectiviştii dintr-odată, 290 de mame au lăsat legănatul şi dădăcitul copiilor şi-au intrat, fără grijă pe tarlale, să dea bătălia recoltei bogate...

Şi dacă, pe cîmp, munca e în toiul ei, să ne-ntoarcem privirea „a casă" : la cele 3 grădiniţe, cu aproape 300 de copii...

Să privim întîi zestrea cea nouă-nouţă a dormitoarelor la care s-a mai adăugat: 39 de paturi cu aşternuturile respective, 81 măsuţe, 260 scăunele, 4 cuiere şi 3 table (ca la şcoală). Mai apoi s-au procurat şi la bucătării 2 dulapuri cu veselă completă, adică: fiecare copil, cu farfurioara şi căniţa lui. Să nu iasă... discuţii...

— Aci vine marele rol al „mamelor". Dacă nu ştiţi cine sînt „mamele" (nu cele pornite la muncile cîmpului) să vi le spunem noi : sînt educatoarele, ajutoarele acestora şi cele nouă colectiviste care îngrijesc de masă şi curăţenie...

Putem să spunem că „mamele" sînt mai abitir ca nişte mame adevărate : toată ziua stau cu ochii pe copii, să se simtă cît mai bine, să nu le lipsească nimic...

Ba conducerea colectivei a numit şi-un responsabil cu alimentarea grădiniţelor : pe tovarăşul Petre Rădulescu, bun şi prietenos cu copii, ca un bunic. E destul să audă o poruncă de la bucătărie : „Mîine dimineaţă ne trebuie asta şi asta", şi numai ce-l vezi cu noaptea-n cap că-nhamă caii şi se repede pînă la grădină. Aici face tărăboi mare. „Eu nu mă duc cu zarzavatul ăsta la grădiniţe : daţi-mi altul şi mai proaspăt... Aţi uitat că e pentru copilaşii noştrii ?".

Şi dac-am amintit numele acestui om grijuliu, să dezvăluim aci şi numele unora dintre mame : la grădiniţa nr. 1 din Gaiţa : Maria Mitu, Georgeta Grigorescu şi Antoaneta Constantinescu ; la nr. 2 : Lila Mancilă, Ioana Seceleanu şi Anişoara Vasile, iar la grădiniţa nr. 3 din Progresul : Geta Grădinaru şi Felicia Olteanu.

Ele îngrijesc cu toată inima de copiii colectiviştilor veghindu-le cu dragoste, joaca, copilăria, şi sufletul...

Lăsînd de-o parte meritul colectiviştilor şi al celor însărcinati cu buna organizare şi funcţionare a grădiniţelor, se cuvine să spunem un cuvînt şi despre acei colectivişti care nu au copii mici, dar care au aprobat, cu dragă inimă, ca toată cheltuiala să se facă din fondurile colectivei.

Educaţia, buna îngrijire şi hrana copiilor sînt lucrurile cele mai de seamă în viaţa unui copil... Şi harnicii colectivişti din Făcăeni au înţeles acest mare adevăr...

C. GEORGESCU

Preluări din contracte

La baza de recepţie O.R.A.C.A. au fost predaţi cei 14 boi contractaţi de gospodăria colectivă din Recaş, raionul Timişoara. Pe boii predaţi gospodăria a încasat suma de 87.819 lei.

Conform planului de producţie, gospodăria colectivă din Recaş va mai preda în acest an, pe bază de contract, 60 de boi şi 100 de porci graşi.

R. ADAM
corespondent

Fapte de gospodari

Membrii întovărăşirii agro-zootehnice din comuna Cuverşdia, raionul Lipova, au contractat pînă acum 38.200 kg. grîu, 9.000 kg. porumb, sămînţa de trifoi de pe o suprafaţă de 60 ha., recolta de tutun de pe 25 ha., 42 boi, 19 mînzaţi, 18 viţei şi 339 kg. lînă care a şi fost predată.

FRANCISC WILD
corespondent

Informaţii

Pentru a întoarce vizita specialiştilor coreeni din agricultură, care în cursul lunii aprilie ne-au vizitat ţara, zilele acestea urmeaza să plece în R.P.D. Coreeană o delegaţie de specialişti în mecanizarea agriculturii. Din delegaţie, condusă de tov. ing. Ion Marin, director general adjunct în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, fac parte inginer Ion Constantin, director la S.M.T. Eliza Stoeneşti, inginer Adrian Rogojan, agronom şef la S.M.T. Carei şi alţii.

★

Duminica trecută a avut loc festivitatea înmînării Steagurilor roşii de precădere de unităţi fruntaşe pe ţară şi la gospodăriile agricole de stat Secueni, regiunea Bacău, pentru cultura cerealelor şi Popeşti Leordeni, regiunea Bucureşti, pentru zootehnie. Cu acest prilej C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură şi Departamentul Gostat au organizat schimburi de experienţă la care au participat cultivatori de cereale şi crescători de animale din multe gospodării agricole de stat din întreaga ţară.

★

Colectivul întreprinderii „Prototipul" din Bucureşti a realizat o nouă maşină pentru agricultură : cositoarea purtată de tractor. Această nouă maşină agricolă romînească poate fi acţionată de tractoarele universale UTOS-26 şi UTOS-27. Cu noua maşină se pot cosi circa 2 ha. pe oră.

★

Anul acesta gospodăriile agricole de stat prăşesc mecanic întreaga suprafaţă cultivată cu porumb, precum şi alte prăşitoare. În acest scop sînt folosite peste 2.000 de sape rotative, un mare număr de cultivatoare, iar pentru distrugerea crustei, grapele cu colţi reglabili. Prăşitul mecanic aduce mari avantaje faţă de cel manual. Numai la prima praşilă gospodăriile de stat vor economisi peste 50.000.000 lei.

★

Zilele acestea în comuna Hanu Conachi, regiunea Galaţi, a avut loc o consfătuire a apicultorilor fruntaşi din regiunile Galaţi, Constanţa şi Bacău. Cu acest prilej au fost prezentate mai multe referate privind dezvoltarea apiculturii. După referatele şi discuţiile purtate participanţii la consfătuire au vizitat mai multe stupine. În acest an, la Hanu Conachi, unde se află cel mai mare bazin de floare de salcîmi din ţară, au fost depuşi aproape 30.000 de stupi de albine din diferite regiuni ale ţării.

★

Paralel cu contractările de cereale, cooperaţia de consum continuă să încheie contracte pentru achiziţionarea cartofilor şi legumelor. Pînă acum s-au încheiat contracte pentru 197.000 tone de cartofi şi aproape 66.500 tone de legume. În 12 regiuni printre care : Piteşti, Cluj, Constanţa, Oradea, Iaşi şi Timişoara au fost depăşite sarcinile de contractare a legumelor.

★

La I.C.C.P.-Săftica, secţia Victoria, Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea şi Electrificarea Agriculturii, în colaborare cu delegaţi ai Uzinelor constructoare, efectuează încercări comparative ale agregatului format din tractorul U-26 echipat cu noul dispozitiv hidraulic I.H.-1 şi plugul purtat, în vederea definitivării construcţiei tipului de plug purtat, corespunzător acestei noi instalaţii hidraulice.

Noul dispozitiv I.H.-1 înlocuieşte vechiul dispozitiv ce nu putea acţiona decît maşini purtate în spate. La încercările din teren, lucrează tovarăşii cercetători ing. Sulea Ion şi ing. Mareş Ion, de la secţiile Mecanizarea Lucrărilor Solului şi Energetică din I.C.M.E.A.

Cuvinte încrucişate

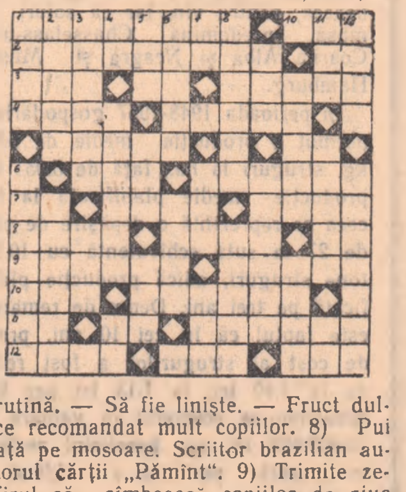
PENTRU CEI MICI

ORIZONTAL :

Daţi copiilor cît mai multe..., din recomandaţia medicului — „Baba iarna intră-n..." volum de versuri pentru copii de Otilia Cazimir. 2) „...copii" piesă de Lucia Demetrius — 1 Iunie, sărbătoarea celor mici. 3) Aproape ţînc — Jucăria copilului dobrogean — Nume de băieţaş. 4) Selecţionat — O fetiţă îndemînatecă. 5) Fac vîrf la creion — La revedere, puiul mamei. 6) „...Creangă" autorul minunatelor povestiri „Amintiri din copilărie" — Micuţii prieteni ai lui Albă ca Zăpada". 7) Si (fr.) — Lîngă motocicletă — Stropit. 8) Adevărat — Acordă ajutor familial mamelor cu mulţi copii. Un colţ de păpuşă. 9) Arbori — Copil cu purtări bune. 10) A felicita copilul de ziua lui. — Camerele cu bunătăţi la care rîvnesc copiii. 11) Intră în copilărie. Cîntecul celui din faşă. De nenumărate ori. 12) „Capra cu trei ..." basm pentru copii — Luna sărbătoririi zilei celor mici (presc.).

VERTICAL :

1) 1 Iunie, Ziua copilului în calendar — Joc de copii şi la butoi. (pl.). 2) „Necesară" ca educaţie celor şapte ani de-a casă. Mustrarea părinţilor (fig.). 3) Mai sînt încă copii din aceştia (pl.) — Băutură... plutitoare. 4) Cornelia Niculescu — „Colegi de ..." emisiune radiofonică pentru elevi şi pionieri — Animale blînde, printre primele noţiuni din abecedar. 5) În sfîrşit fetiţă — Aliment foarte hrănitor pentru cei mici. — Asociaţie sportivă cu o echipă de pitici. 6) Scăpat din vedere. — Continent. 7) Puţină



rutină. — Să fie linişte. — Fruct dulce recomandat mult copiilor. 8) Pui aţă pe mosoare. Scriitor brazilian autorul cărţii „Pămînt". 9) Trimite zefirul să zîmbească copiilor de ziua lor — Protector familiar. 10) Are un copil în formaţie — Animale... cu zîmbetul pe buze. 11) Ziua de astăzi. — Nostalgia copilului departe de cei dragi — „Tata, mama, bona şi ..." film. 12) Copil mic cu ochii deabia deschişi asupra vieţii. — Copilul erou din romanul lui Edmondo de Amicis „Cuore" (Inimă de copil).

MARCEL RANTZER

■ SATIRĂ şi UMOR ■ SATIRĂ şi UMOR ■ SATIRĂ şi UMOR ■

SE-NSOARĂ DIMĂNUŞ

În schemă sînt încadrat pe post de tehnician zootehnist. În realitate însă, fac în gospodărie tot ce vrei şi ce nu vrei. Zilele trecute, de pildă, mă chemă tovarăşul Dimănuş, directorul gospodăriei de stat. Zice:

— Păscuţ, tu eşti bun organizator. O să am iar nevoie de tine. Mă însor. Aşa că săptămîna asta, mai laşi în plata domnului animalele celea de la grajduri şi te ocupi puţin şi de mine. Îmi organizezi o nuntă ca-n poveşti !

Şi mi-a spus apoi în amănunt tot ce trebuie să fac. Am procedat întocmai. Şi vai de capul meu ce-a ieşit ! Întîi l-am chemat la mine pe Chelaru, directorul căminului cultural din satul Puţul cu Plopi. Asta-i un tip „just". L-am luat şi eu „principial". I-am vorbit întîi despre munca de culturalizare a maselor, despre sprijinul pe care gospodăria noastră l-a dat căminului cultural cînd i-a împrumutat „Zisul" cel mare ca să transporte cu el echipa artistică, apoi i-am cerut să ne împrumute pentru o zi sala căminului cultural.

— Şi te-am mai ruga ceva, am adăugat. Dă-ne şi grupul electrogen. Vrem să facem o luminaţie „a giorno".

— Bine tovarăşe, zice. Vă dăm. Aveţi vre-o serbare ?

— Da... un fel de serbare...Însă nu difuza în sat... Problema se petrece într-un cadru mai intim. Dumneata şi soţia o să primiţi invitaţii... Restul însă nu... Ştii... N-ajunge mîncarea...

— Aha, serviţi şi gustări ?

— Ce gustări, domnule ? Masă în regulă ! O să fii mulţumit. Duminică petrecem toată ziua.

— Duminica asta ? Imposibil! Nu vă pot da sala. Avem programat film pentru săteni.

— Nu-i nimic. O să daţi filmul luni. Filmul merge şi în orice zi. Pe cînd nunta în zi de lucru n-are nici un haz.

Cînd a auzit cuvîntul nunta a sărit ca ars. S-a supărat de parcă aş fi vrut să-l însor pe el. N-am putut să mă înţeleg cu Chelaru. A fost nevoie să intervină tov. director pe la secţia culturală a sfatului popular regional. Ştiţi, dînsul are acolo o „proptea". Şi dacă ai proptea, de ce să nu te sprijini pe ea ? A venit ordin de sus, de la regiune şi „justul" de Chelaru a fost nevoit să ne dea sala căminului pentru nuntă. Am mai obţinut de la oraş orchestra care cîntă seara la restaurantul „Trotuş". Pe urmă :

— Allo... O.C.L. Industrial ? Reţineţi vă rog mănuşi albe şi voal de mireasă. Şi pantofi albi numărul 40. (Mireasa trăieşte pe picior mare).

Apoi am dat o raită prin sectorul avicol şi am constatat îmbolnăvirea subită a unor curcani.

— Repede cu ei la tăiat. E păcat să se prăpădească bietele păsări. Mai bine le mîncăm noi şi le plătim cu tarif redus, ca păsări de reformă.

Brigadierul avicol s-a opus. Zicea că facem jaf din avutul poporului, că păsările sînt sănătoase ca şi el. După părerea mea nici el nu-i sănătos, că dacă ar fi, nu s-ar pune rău cu tov. director... O să-l mute şi pe ăsta, precis. Mă rog, treaba lui. Eu unul mi-am făcut datoria. Sîntem gata de nuntă.

★

Şi la ceasul sorocit petrecerea a început. După vre-un ceas, apare un grup de flăcăi. Se apropie de uşă şi întreabă :

— A început ?

Zic : — Da, a-nceput.

— Cît costă ?

— O groază de bani, zic eu, gîndindu-mă cu jale la sumele enorme cheltuite cu nunta. Noroc că doar o mică parte din ele le suporta bietul Dimănuş.

Zice un flăcău : — Am venit şi noi !

Zic : — Bine aţi făcut că tot mă plictiseam singur, aci la uşă.

— Păi noi vrem să intrăm la film. Spuneai că a început.

— A început abia ospăţul...

— Aha, o fi jurnalul, spune unul mai isteţ. Vrem să vedem şi jurnalul.

Eu scot din buzunar jurnalul cumpărat sîmbătă şi le dau să-l citească.

— Nenea ăsta îşi bate joc de noi ! zice un năpîrstoc ciufulit. Din sală răzbătea muzica. Un tînăr strigă :

— Fraţilor, nu-i film ! E piesă ! Uitaţi-vă, o femeie îmbrăcată în mireasă joacă vals.

— Asta-i contabila de la Gostat, tanti Zamfira, zice altul. Între timp s-adunase mulţime de săteni. A fost destul să strige unul :

— Haideţi fraţilor s-o vedem pe Zamfira artistă.

Şi toţi au intrat buluc peste mine în sală. A fost un tărăboi ! Cît pe-aci să se spargă nunta. Tovarăşul Dimănuş mi-a zis că nu-s bun organizator. Vedeţi, singur se contrazice. Acuma stăm cu inima cît un purice. Cică s-a aflat toată povestea şi-o să iasă bucluc mare. Cred că de-abia de acum începe nunta !

ION GOJA

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

OBSERVAȚII LA UN TABEL

Am în față un tabel. Cuprinde cadrele de conducere din gospodăriile colective existente în regiunea Hunedoara. Sînt trecuți în acest tabel 55 de președinți, 18 brigadieri și 52 de contabili. Asupra răspunderii ce revine acestor oameni pentru bunul mers al treburilor în gospodăria colectivă, nu vom insista.

Se știe cîtă atenție acordă statul nostru ridicării calificării profesionale a conducerilor gospodăriilor colective. Școli cu durată de 2 ani, de un an sau de 6 luni — toate au menirea să dea președinților, brigadierilor și contabililor o pregătire care să le dea putința să răspundă cît mai bine încrederii acordate de colectiviști. Este nevoie să mai amintim cîte fonduri se cheltuiesc cu întreținerea elevilor în aceste școli?

Cercetînd amintitul tabel, am desprins că în privința școlarizării cadrelor din gospodăriile colective, dăinuie o situație ce nu poate fi considerată normală. Dintre președinți numai 30 sînt școlarizați, iar dintre cei 18 brigadieri și 52 de contabili numai 4 și, respectiv 27, au făcut cursurile de calificare.

Efectele negative ale acestei stări de lucruri le poți afla fără prea multă greutate. Să reținem că în regiunea Hunedoara sînt condiții deosebit de prielnice pentru creșterea animalelor. Cu toate acestea, încărcătura de animale de producție la unitate de suprafață este foarte scăzută. (Intr-unul din numerele trecute ale ziarului nostru, am scris despre această situație). In 95 la sută din cazuri, rezervele față de sporirea șeptelului în gospodăriile colective pornesc de la nepriceperea conducătorilor acestor unități care nu știu să-i convingă pe colectiviști de avantajele creșterii animalelor proprietate obștească. Cercetînd situația din 10 gospodării colective — 5 din raionul Sebeș cu președinți școlarizați și 5 din raionul Alba unde nici unul din cei 12 președinți nu are cursuri de calificare — a *reieșit că gospodăriile din primul grup au obținut în anul 1957 din creșterea animalelor de producție venituri bănești ce depășesc cu 134 la sută pe cele obținute de unitățile din al doilea grup*. Indiscutabil că nu întîmplător lucrurile stau așa. Spunea un colectivist din Rîu Bărbat: „Cu 20 de vaci trăim binișor, cu 50 trăim bine, cînd vom avea peste 100, vom trăi foarte bine". Cifra, în sine, are aici mai puțină însemnătate, în Rîu Bărbat e o gospodărie mică. Faptul că un număr mare de animale aduce venit net mult mai mare decît aduce, comparativ, un număr redus, trebuie reținut. Este aici vorba de rentabilitate, ceeace se învață, cel mai bine, în școală.

Schimbarea anuală, și chiar mai des, a brigadierilor, este iarăși un efect al neșcolarizării lor. Colectiviștii acceptă să fie conduși de oameni pricepuți, de la care să aibă ce învăța. Ori, dată fiind situația arătată mai sus, nu e de mirare că brigadierii sînt foarte des schimbați.

Nici în privința contabililor lucrurile nu stau mai bine. După cîte se știe, în gospodăriile colective a fost introdus sistemul de contabilitate în partidă dublă. Cum se descurcă cei 25 de contabili neșcolarizați? In mai puțin de 4 luni, au fost schimbați 5 contabili dovediți ca incapabili. Aceasta bineînțeles, după ce provocaseră atîtea și atîtea încurcături.

Intenționam în încheiere, să propunem Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca în planul de școlarizare pentru anii 1958 și viitori, să prevadă pregătirea mai mutor președinți, brigadieri și contabili din regiunea Hunedoara. In parte, această propunere rămîne valabilă. In privința anului 1958 însă, în condițiile cînd planul de școlarizare ce revine acestei regiuni a fost realizat numai în procent de 43 la sută, răspunderea revine altor tovarăși. Nu poate fi considerată ca satisfăcătoare munca secției agricole regionale în privința recrutării cadrelor, dacă din cei 20 contabili prevăzuți în plan au fost trimiși la școală numai 10, iar dintre cei 3 președinți și 3 brigadieri — nici unul.

Realizarea sarcinilor privind întărirea gospodăriilor colective depinde într-o măsură însemnată de răspunderea și competența cu care ele sînt însușite și aplicate de conducerile gospodăriilor colective.

M. IORDACHE

Schimb de experiență folositor

Zilele trecute, la gospodăria agricolă colectivă Romînești, din regiunea Ploești, gospodărie în plină dezvoltare, a avut loc un rodnic schimb de experiență. Au participat peste 250 de colectiviști, delegați ai gospodăriilor agricole colective din întreaga regiune, activiști de partid și de stat, tehnicieni și ingineri agronomi. In prima parte a consfătuirii, tovarășul Ioniță Pricopie, președintele gospodăriei, a prezentat un referat în legătură cu rezultatele obținute de colectiviști, precum și cu perspectivele ce se deschid gospodăriei. După vizitarea gospodăriei au urmat ample discuții în legătură cu cele văzute și auzite. Pe I. Necula din Aricești, de pildă, l-a interesat foarte mult sectorul legumicol și ferma de păsări. El i-a criticat însă pe colectiviștii din Romînești pentru că au un număr mic de oi. In general, vorbitorii au criticat slaba dezvoltare a sectorului zootehnic al gospodăriei, mai ales că gospodăria se află numai la 8 km. de orașul Ploești. Mulți dintre participanți, printre care Radu Emil din Cislău, Ioniță Ștefan de la Măgurele etc., au arătat că au învățat foarte multe din acest schimb de experiență, care a fost pentru ei ca o lecție. De aceea ar fi bine ca pe viitor să se organizeze asemenea schimburi de experiență și în alte gospodării agricole colective.

GH. GHENOIU
corespondent

INSEMNARI

„OMUL CU TERMOMETRUL..."

Pe moș Ilie l-am cunoscut la gospodăria agricolă colectivă din Afumați, raionul Brănești. E un bătrînel de vre-o 50 de ani. De cînd a intrat în colectivă are aceeași ocupație; din 21 în 21 de zile, umple curtea cu gingașe globulețe de aur, blînde și mișcătoare. Cînd l-am văzut, fața îi era luminată de bucurie, dar calmă.

— Vă spun drept tovarășe — îmi zicea el, am o mare bucurie cînd după 3 săptămîni văd cum din găoacea albă, se ivesc micuțe cioculețe galbene și moi. De abea atunci rămîn uimit de ceea ce s-a petrecut sub ochii mei. Uite, acestea sînt incubatoarele. Inăuntru au niște site. Sitele sînt cu găuri unde așezăm ouăle. Sub sită se află o tăviță cu apă, deasupra sitei o bucată de țesătură moale și pufoasă. Apoi căldură... Căldura, este totdeauna aceeași în cameră. In interiorul incubatorului variază. In primele 7 zile trebuie să fie de 39 grade și 5 linii. De la 7 la 15 zile temperatura trebuie să fie de 39 grade. Și de aici în colo de 38 cu 5.

Aici la temperatură, e marea atenție. Schimbările produse în ou, sînt atît de sensibile încît dacă ții cîteva ore temperatura mai mare decît cea indicată, ouăle se coc. Sau invers: dacă le ții la temperatură scăzută, se clocesc. Dar lui moș Ilie nu i s-a întîmplat nici odată lucrul acesta. Anul trecut, a scos 3 serii de pui. Din peste 10.000 de ouă puse la clocit, numai cîteva sute n-au dat pui. După două zile de la ieșirea din găoace, o parte din pui au fost vînduți altor gospodării colective. Pe ei s-a obținut anul trecut un venit de 27.000 de lei.

Acum iată-l pe moș Ilie din nou cu ochelarii și cu felinarul în mînă. Controlează cele 6 incubatoare în care se află 3.600 de ouă.

— Măriucă, mai adu aici o cană cu apă.

Cînd și cînd îl mai ajută la supravegheatul incubatoarelor doi tineri. Măriuca și Gheorghiță. Ei au îndrăgit creșterea păsărilor și s-au hotărît să propună consiliului de conducere a gospodăriei înființarea unei mari crescătorii. De pe urma unei crescătorii tînăra gospodărie din Afumați are numai de cîștigat.

P. BRATAN

Vești de la gospodăria colectivă din Recaș

La gospodăria colectivă „M. I. Kalinin" din comuna Recaș, raionul Timișoara, se lucrează de zor la întreținerea culturilor. Brigăzile de cîmp au prășit pînă zilele trecute aproape întreaga suprafață de 60 ha sfeclă de zahăr, cele 6 ha de cartofi și au început prașila I la porumb. In grădina de legume au fost plivite și prășite ceapa, arpagicul, morcovii, pătrunjelul și păstîrnacul. De asemenea, s-au executat lucrări de întreținere în vii și livezi. S-au evidențiat în muncă brigăzile conduse de Horvat Balaș și Vincze Anton.

ADAM RACHITOVAN
corespondent

Tot mai multă carne de porc pentru aprovizionarea populației

Se dezvoltă sectorul porcin în gospodăriile agricole de stat

In ultimii ani, gospodăriile agricole de stat au adus o contribuție din ce în ce mai substanțială la aprovizionarea populației și a industriei noastre alimentare cu produse agricole de origină animală și vegetală. In această privință merită a fi subliniat în mod deosebit faptul că pe lîngă cantitățile sporite obținute an de an, ca urmare a creșterii producției medii la ha. și pe cap de animal, atenția unităților s-a îndreptat și înspre lărgirea sortimentelor. Cereale, mai cu seamă grîu și porumb, lapte, carne, ouă, lînă, grăsimi, fructe și vinuri, legume, iată numai cîteva din principalele produse care au fost furnizate în ultimul timp în cantități tot mai mari de către gospodăriile agricole de stat.

Carnea de porc ocupă un loc foarte important printre sortimentele necesare consumului populației. Pînă în anul 1958 însă, deși în anul 1957 numărul porcilor crescuți în gospodăriile agricole de stat a crescut de peste două ori față de anul 1955, s-a constatat că rezultatele obținute în acest sector nu erau încă pe măsura posibilităților existente în aceste unități. De aceea, pentru lichidarea acestui neajuns, o dată cu mărirea suprafețelor și a producției de cereale și îndeosebi a celei de porumb, gospodăriile agricole de stat au trecut în mod hotărît la realizarea unei producții sporite de carne de porc. Astfel, în cursul anului 1958, în toate unitățile Departamentului Gostat vor fi crescuți circa 1.000.000 de purcei, din care 600.000 vor fi îngrășați în îngrășătorii proprii, iar restul vor fi opriți in scopul creării unei baze materiale puternice pentru dezvoltarea acestui sector in anii viitori. Aceasta va permite ca în anul 1958 să se livreze statului 65.000 tone carne de porc — cu 47.000 tone mai mult decît în 1957 — și să se mărească cu mult posibilitățile de creștere și îngrășare pentru anii 1959—1960.

Ținînd seama de faptul că începind din primăvara aceasta s-a trecut la organizarea întregului ciclu de creștere a porcilor în cadrul gospodăriilor, de la maternitatea de scroafe pînă la livrarea cărnii către stat (spre deosebire de anii trecuți cînd majoritatea gospodăriilor agricole de stat produceau numai grăsuni pe care-i predau altor unități ca să-i îngrașe) considerăm că sarcinile prevăzute pentru anul 1958 sînt pe deplin realizabile. De altfel, pentru aceasta, au fost luate și măsurile corespunzătoare. Astfel, pe lîngă faptul că s-a dus o acțiune susținută pentru întinerirea, completarea și selecționarea materialului de prăsilă (scroafe și vieri), începînd din luna aprilie s-a trecut la organizarea temeinică a îngrășării timpurii a tineretului. Pentru a reuși ca în termen de 7-8 luni acest tineret să poată atinge greutatea de 100 de kg. este necesar ca sporul de greutate realizat zilnic să fie de cel puțin 300 gr. pînă la greutatea de 50 kg. și de 500 gr. peste greutatea de 50 kg. In acest scop. in alimentație se vor folosi pe scară largă produsele lactate, carnea cailor reformați, resturile de abator și multă, foarte multă masă verde. In ceea ce privește concentratele (porumb, orz etc.) s-au efectuat deja transferurile necesare de la un Trust Gostat la altul, așa încît fiecare gospodărie este asigurată pînă la noua recoltă. De asemenea, unitățile au fost dotate cu uruitori și hrănitoare automate. Cît privește prevenirea și combaterea bolilor, trebuie să subliniem faptul că în fiecare unitate se aplică cu regularitate un minim sanitar-veterinar, ceea ce a redus cu mult atît pericolul unor îmbolnăviri, cît și procentul de mortalitate. O atenție deosebită a fost acordată și adăposturilor, executîndu-se multe lucrări de reparații, întreținere, precum și unele construcții noi. Pentru a nu încărca prea mult prețul de cost al produselor cu amortismente mari, în general s-a mers pe linia construirii unor adăposturi simple, ieftine și din resurse locale. Insfîrșit, trebuie să mai arătăm că un accent deosebit s-a pus și pe buna organizare a muncii, reorganizarea brigăzilor, instruirea personalului etc. Fără îndoială că sporirea producției de carne prin aplicarea măsurilor amintite (pe primele 5 luni ale anului planul de livrări pe întregul Departament Gostat a fost îndeplinit în proporție de 117 la sută) ca și ieftinirea lucrărilor de îngrijire și hrănire prin folosirea micii mecanizări și reducerea procentului de îmbolnăvire și mortalitate ca urmare a aplicării regulilor sanitar-veterinare, vor duce și la obținerea unui preț de cost redus, ceea ce va contribui la rentabilizarea unităților.

Din cele spuse pînă acum e limpede că s-a făcut foarte mult pentru buna reușită a acestei acțiuni de îngrășare masivă a porcilor în gospodăriile agricole de stat. Rămîne numai ca și colectivele de muncă din aceste unități să depună toate eforturile pentru aplicarea în practică a tuturor măsurilor prevăzute. Numai în acest fel vor putea fi îndeplinite cu succes sarcinile anului 1958, ceea ce va permite gospodăriilor să meargă și mai departe, ajungînd în anul 1960 să crească și să îngrașe un milion de porci în greutate totală de 100.000 tone, iar în următorii ani să treacă la creșterea și îngrășarea a 2 milioane de porci, pentru a contribui la aprovizionarea populației cu cel puțin 200.000 tone carne de porc.

GH. LEU

Să se intensifice ritmul construcțiilor la gospodăria de stat Preajba

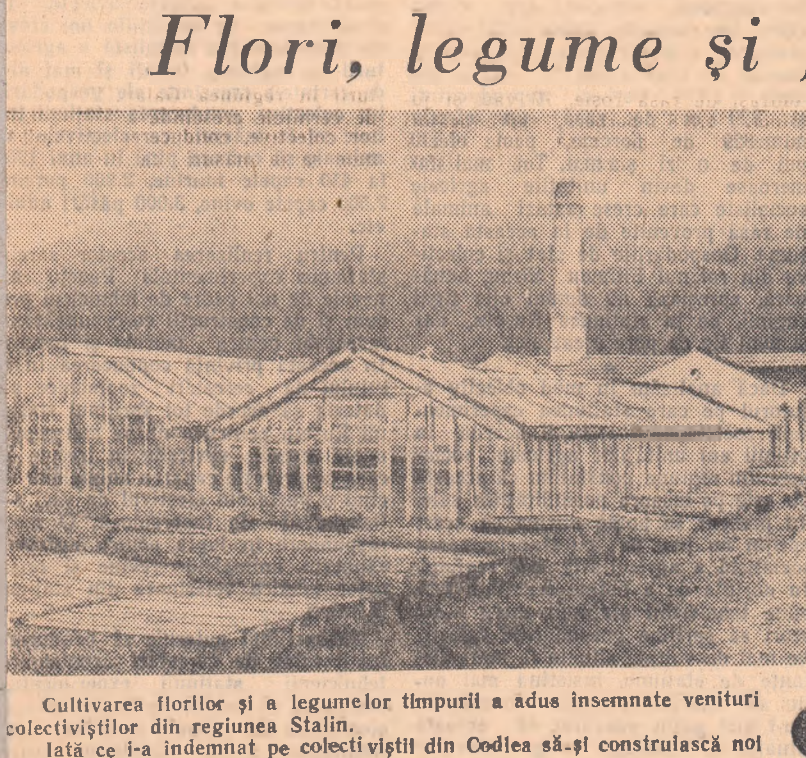
Gospodăria agricolă de stat Preajba din raionul Videle este o unitate nouă, înființată anul trecut în urma dezarondării.

Zilele trecute am poposit din nou la această gospodărie. Deși a trecut destul timp de la înființare, clădiri noi n-am prea întîlnit. Unii muncitori locuiesc, bunăoară, în sat și zilnic sînt nevoiți să străbată o bună bucată de drum pînă la sediul gospodăriei. In trecere, ei își aruncă privirile spre o construcție începută: este viitorul lor dormitor. Aici, abia s-a turnat fundația și s-a ridicat zidăria. Față de sarcina planificată pentru trimestrele I și II, procentul de execuție este de-abia de 33 la sută. Există posibilitatea ca în momentul de față, la gospodăria de stat din Preajba să nu lipsească materialele planificate. Pentru aceasta se cere doar o mai mare străduință din partea conducerii unității. și a dispecerului (ing. Mircea Constantin) care răspunde din partea Trustului de această unitate.

Am vorbit pînă acum de felul nesatisfăcător în care decurg lucrările de construcție la locuința colectivă. Dar la gospodăria de stat din Preajba mai sînt planificate să se execute anul acesta și alte lucrări: amenajarea atelierului mecanic, învelirea unor pătule etc. Zilele trec însă și nimeni nu se frămîntă că lucrările nu sînt nici măcar începute. Conducerea gospodăriei de stat din Preajba a uitat de ele, iar Trustul regional și le amintește doar cînd are de întocmit o situație. La înființarea gospodăriei, tovarășii din Preajba erau optimiști. Pe atunci erau hotărîți să depună eforturi ca să vadă clădirile terminate. Pe atunci... Nu-i putem aștepta pe acești tovarăși pînă cînd vor reveni la starea în care i-am cunoscut acum un an. De aceea, conducerea Trustului regional Gostat București trebuie să intervină pentru a-i obliga să se ocupe de sarcinile pe care le au în domeniul construcțiilor. Și aceasta cît mai curînd.

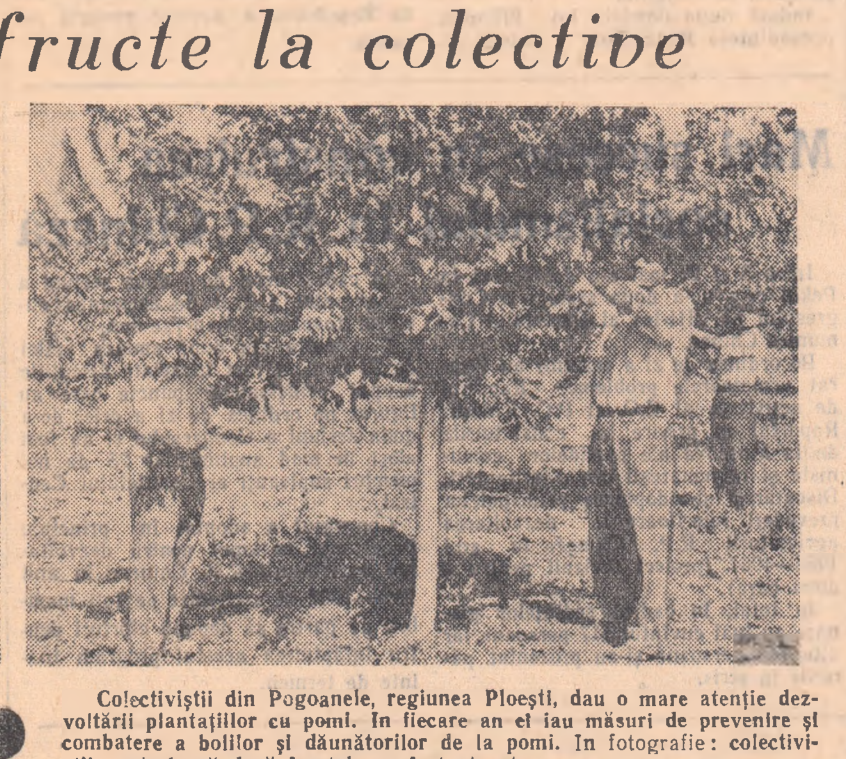
M. TEODORESCU

Flori, legume și fructe la colective



Cultivarea florilor și a legumelor timpurii a adus însemnate venituri colectiviștilor din regiunea Stalin.

Iată ce i-a îndemnat pe colectiviștii din Codlea să-și construiască noi sere, ca cele din fotografia de față.



Colectiviștii din Pogoanele, regiunea Ploești, dau o mare atenție dezvoltării plantațiilor cu pomi. In fiecare an ei iau măsuri de prevenire și combatere a bolilor și dăunătorilor de la pomi. In fotografie: colectiviștii controlează dacă fructele au fost atacate.

Zi de sărbătoare

(Urmare din pag. 1-a)

sat butucilor în medie a fost de 6-10 la butucii normal întreținuți, iar la viile cu densitate mică (goluri în jurul butucului) s-au lăsat pînă la 16 și chiar 20 corzi. Incărcătura la hectar în mod normal a fost de 180.000-200.000 ochi. Experiența a dovedit că prin lăsarea de ochi mai mulți, an de an, și aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare cu administrarea de îngrășăminte, butucul de vie își mărește vigoarea, iar printr-o micșorare a sarcinei, an de an, butucul slăbește. Cepii de înlocuire s-au lăsat cît mai jos, tăindu-se la 2-3 ochi, iar ca număr s-au lăsat de la 3-5. Procedînd astfel, butucul se regenerează, se evită formarea rănilor mari pe butuc și necroza țesuturilor. La butucii la care încărcătura nu s-a putut realiza numai pe seama corzilor pe rod, s-a recurs la compensarea acestora cu ochii de pe copili, care nu au fost înlăturați în vara anterioară și au fost ciupiți pentru ca lemnul să se coacă mai bine.

La tăiere, s-a ținut cont și de goluri. In cazul cînd lîngă butucul care s-a tăiat exista unul sau mai multe goluri, s-a aplicat o tăiere în cordon, completîndu-se astfel aerian spațiul liber dintre butuci, formă care este mult mai eficace decît înlocuirea golurilor prin marcote, care sînt tăiate cu sapa de către muncitori.

Un procent de 46 la sută din viile gospodăriei sînt susținute pe araci de tip „putneni" utilizîndu-se la ridicatul viei, după obiceiul regiunii, cîte 10—14 araci la fiecare butuc. In cadrul gospodăriei s-a aplicat și un nou sistem de aracit realizîndu-se prin aceasta o economie de 2—5 araci la fiecare butuc și în același timp s-a asigurat plantelor mai multă lumină și o mai bună aerisire.

O deosebită atenție s-a dat operațiunilor în verde. Astfel, pe întreaga suprafață s-a executat ciupitul lăstarilor cu rod, cu 2—3 zile înainte de înflorit, lucrare care singură poate aduce un spor de producție pînă la 20 la sută.

De asemenea, s-a executat ciupitul copililor la 4—6 frunze, pentru ca aceștia să poată coace mai bine lemnul și să poată fi utilizați în compensarea lemnului de rod. Cîrnitul s-a executat în jumătatea a doua a lunii august, cînd strugurii au intrat în pîrgă, înlăturîndu-se numai frunzele tinere de vîrf.

Combaterea dăunătorilor s-a făcut prin stropiri cu zeamă bordeleză, dîndu-se un număr de 4—6 stropiri de la caz la caz, concentrația soluției fiind de 0,75 pînă la 1 la sută.

In aplicarea măsurilor agrotehnice s-au evidențiat brigadierii Vodă Nicolae, Caraghinof Teodir, Pîrgaru Gh., Coman Grigore și Botezatu Gheorghe, precum și șefii de echipă Ciovîrtă Gh., Grădinaru Maria, Lupu Vasile, Moroșanu Pavel și Păpătoiu Constantin.

Cu toate că viile gospodăriei nu sînt parcelate pe soiuri, în anul 1957 s-a pus accent deosebit pe producerea unei cantități cît mai mari de vinuri superioare din soiurile valoroase, recoltîndu-se în mai multe etape.

Din totalul de 336 vagoane vin, la clasare, 124 vagoane vin reprezintă soiuri superioare care vor fi valorificate ca atare, încasîndu-se pentru aceasta prime de producție. Datorită măsurilor de igienă la prelucrarea strugurilor, a decantării mustului, folosirii fermenților selecționați și urmărirea fermentației s-a reușit să se obțină vinuri sănătoase, fără nici o cantitate de vinuri cu defect. Vinurile prezentate de gospodărie la Concursul internațional de la Lubliana și Concursul republican de la București, s-au bucurat de o apreciere deosebită. La concursul de la Lubliana, de pildă, cele 2 probe de vin trimise au fost distinse cu medalii de argint, iar la concursul republican cele 15 probe trimise au fost distinse: 3 cu medalii de aur, 11 cu medalii de argint și una cu medalia de bronz.

Pentru succesele obținute în muncă, un număr de 371 muncitori și tehnicieni au fost stimulați cu premii în valoare de 659.556 lei.

★

Cu ocazia înmînării Steagului de gospodărie fruntașă pe țară, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei de stat Odobești și-au reînoit angajamentul ca în acest an să depășească cu 20 la sută producția de struguri planificată, să ridice productivitatea muncii cu 25 la sută, să realizeze prețul de 1,05 lei per kg. de struguri, să planteze cu vie 44 ha., să completeze 100.000 goluri, să instaleze pe spalieri încă o suprafață de 20 ha. și altele.

Inmînarea Steagului de gospodărie fruntașă pe țară a constituit nu numai o mare cinste pentru colectivul gospodăriei de stat Odobești, ci și un puternic îndemn în munca lui de viitor.



Tov. Aurel Bildaru, inginerul șef al gospodăriei de stat Odobești, dînd explicații vizitatorilor în via plantată în ultimii ani.

AGROTEHNICA

PE NISIPURILE DIN SUDUL REGIUNII CRAIOVA

Prof. POP LIVIU
Institutul agronomic Craiova

Nisipurile din sudul regiunii Craiova prin proprietățile pe care le au, precum și prin condițiile de climă în care se găsesc situate, impun o agrotehnică complet diferențiată de cea a solurilor obișnuite de cultură.

Astfel, nisipurile din regiunea Craiova, conțin un procent foarte scăzut de material fin (multe sub 5 la sută) fiind ca urmare ușor purtate de vînturile uscate ce bat de la sud vest. Procentul scăzut de material fin face ca aceste soluri să nu rețină apă (chiar după o ploaie puternică conținutul de apă nu depășește în general 10 la sută), să fie sărace în materie organică și foarte sărace în elemente nutritive ușor solubile.

In ceea ce privește clima, nisipurile din stînga Jiului se găsesc situate într-o zonă în care precipitațiile variază între 450 și 500 mm. anual, iar temperatura medie anuală este de 11-12°C. Datorită naturii minerale predominante, nisipul se încălzește puternic în timpul verii, ceea ce contribuie la pierderea rapidă a apei. Apa freatică se găsește în general adînc (în medie sub 10 m.) deci sub limita posibilității de a aproviziona plantele.

Nisipurile situate de-a lungul Dunării se găsesc în condiții climatice întrucîtva diferite de cele din stînga Jiului. Astfel, primesc precipitații mai multe (596,1 mm. anual la Calafat și 559 mm. la Ciuperceni), iar apa freatică se găsește aproape de suprafață, în special în interdune, și în perioadele cînd Dunărea se revarsă.

In trecut, în țara noastră nu au fost întreprinse experiențe în vederea stabilirii agrotehnicii potrivite nisipurilor. Incepînd cu anul 1956, Institutul Agronomic din Craiova a înființat un punct experimental pe nisipurile din stînga Jiului la Tîmburești. Rezultatele obținute pînă acum, alături de practica unităților agricole de stat și cooperatiste, încep să ne orienteze cu privire la agrotehnica ce trebuie dată plantelor cultivate pe nisipurile din sudul regiunii Craiova.

Astfel, în ceea ce privește lucrările de pregătire a terenului în vederea cultivării plantelor, dezmiriștirea nu numai că nu este necesară pe aceste soluri, dar este chiar dăunătoare. Prin dezmiriștire nisipul se descoperă și uscat cum este vara, poate să fie foarte ușor spulberat de vînt. Miriștea acoperă și leagă nisipul și-l ferește de la spulberare. Pentru ca efectele miriștei, în această direcție să fie mai mari, este indicat ca miriștea să se lase la recoltat mai înaltă decît obișnuit.

Arăturile de vară la fel nu sînt indicate, fiindcă favorizează spulberarea nisipului. In plus arăturile de vară nu sînt indicate și fiindcă contribuie la uscarea într-o și mai mare măsură a nisipului.

In cazul semănăturilor de toamnă, terenul trebuie pregătit printr-o arătură care să premeargă cu circa 3 săptămîni semănatul, iar în cazul semănăturilor de primăvară printr-o arătură ce este necesar să se execute toamna tîrziu sau primăvara timpuriu.

Dintre culturile de toamnă, pe nisipurile din sudul regiunii Craiova, se cultivă secara. Aceasta, spre deosebire de secara cultivată pe alte soluri, pe nisipuri trebuie semănată mai devreme (15 IX—1 X). Nisipurile, datorită naturii lor minerale, se răcesc toamna mult mai repede decît solurile obișnuite. De aceea este necesar să asigurăm răsărirea, creșterea și pregătirea plantelor pentru iernat, semănînd mai devreme.

Primăvara, nisipurile se încălzesc foarte repede și permit, din acest punct de vedere, să semănăm mai timpuriu decît pe solurile obișnuite situate în aceleași condiții climatice. Variațiile însă foarte frecvente de temperatură ce intervin întotdeauna primăvara se înregistrează, datorită conductibilității mari a nisipului, repede în nisip și plantele răsărite suferă. De aceea pe nisipurile din sudul regiunii Craiova semănatul culturilor de primăvară este indicat să se facă aproximativ la aceleași date ca și pe alte soluri.

Dat fiind pericolul de spulberare a nisipului de către vînturile uscate de la sud vest frecvente în special primăvara, este indicat ca în măsura în care forma tarlalelor permite, semănatul să se facă perpendicular pe direcția acestor vînturi.

In felul acesta, fiecare rînd de plante va constitui un obstacol în calea vîntului și va contribui la micșorarea spulberării nisipului.

Pe nisipuri o importanță cu totul deosebită prezintă combaterea buruienilor și menținerea nisipului la culturile de prășitoare afînat la suprafață prin lucrări.

Pe nisipurile din sudul regiunii Craiova cresc puține specii de buruieni, însă aceste specii invadează într-un număr foarte mare culturile. Ele au o putere foarte mare de absorbție a apei și a substanțelor minerale,, mult mai mare decît plantele cultivate. De aceea aceste buruieni concurează puternic plantele cultivate pentru hrană care și așa pe nisipuri se găsește întotdeauna în cantitate foarte mică. Din aceste motive combaterii buruienilor din culturi prin plivit și prășit, trebuie să i se acorde o importanță deosebită.

Pentru menținerea apei în straturile mai adînci de nisip, precum și pentru a micșora transmiterea căldurii de la suprafață către straturile mai adînci, este necesar ca în cazul culturilor de prășitoare să menținem stratul superficial de nisip afînat prin prașile.

Prașilele se execută ușor pe nisipuri și au efecte foarte bune. De aceea nu vom precupeți nimic pentru a prăși ori de cîte ori este necesar. In schimb trebuie înlăturate ca fiind foarte dăunătoare, rărițatul și mușuroitul care se practică de către unii țărani muncitori la culturile de prășitoare.

O deosebită importanță prezintă pe terenurile nisipoase folosirea îngrășămintelor. Nisipurile sînt foarte sărace în substanțe hrănitoare, de aceea fără administrarea lor sub formă de îngrășăminte nu se pot obține recolte bune.

Pe nisipurile din sudul regiunii Craiova, dau bune rezultate atît îngrășămintele organice, cît și îngrășămintele chimice.

Bălegarul dă rezultate bune în special cînd este aplicat odată cu arătura ce premerge semănatului și cînd este îngropat în adîncime. Cînd se îngroapă în nisip cu mult înainte de semănat, precum și atunci cînd se îngroapă în față își pierde foarte mult din eficacitate. Dozele în care este indicat să se dea sînt de 10.000—20.000 kg. la ha.

O îmbunătățire de durată a nisipului se obține atunci cînd bălegarul se îngroapă la adîncime mare (50—60 cm.) și în doze mari (peste 30.000 kg. la ha.). Bălegarul îngropat la o asemenea adîncime se descompune foarte încet, iar materia lui organică reține multă apă, precum și elemente nutritive spălate din straturile superioare.

De foarte mare valoare sînt pe nisipuri, îngrășămintele verzi. Cantitățile de bălegar de care dispunem sînt foarte limitate. Ele pot fi completate prin folosirea de îngrășăminte verzi. Dintre plantele care s-au încercat pentru a fi cultivate pentru îngrășămînt verde, cele mai bune rezultate le-a dat lupinul. Acesta se însămînțează primăvara și se îngroapă sub brazdă în perioada înfloririi. In anul în care terenul a fost cultivat cu lupin nu obținem recoltă, dar lipsa acestei recolte este compensată de recolta ce se obține în anul următor cultivării lupinului. Astfel, asistentul Popescu C. Ion a obținut la secară pe nisipurile de la Tîmburești, prin folosirea lupinului ca îngrășămînt verde, un spor de producție de 511 kg. la ha., depășindu-se astfel cu 223 kg. la ha. recolta ce s-ar fi obținut dacă în anul cultivării lupinului se cultiva tot secară fără să se îngrașe.

Dintre îngrășămintele chimice, foarte bune rezultate dau pe nisipurile din sudul regiunii Craiova, la toate culturile, îngrășămintele azotate. Dat fiind însă pericolul mare de spălare a îngrășămintelor azotate de către apa din precipitații, este necesar ca ele să se dea în doze mici însă la mai multe date. Astfel, din doza totală de circa 200—300 kg. la hectar, o treime să se dea la semănat, a doua treime în timpul iernii la secară și la a doua prașilă la culturile de prășitoare și în sfîrșit ultima treime după desprimăvărare la secară și la a treia prașilă la prășitoare.

In referatul prezentat la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat necesitatea punerii în valoare a nisipurilor din sudul regiunii Craiova pentru sporirea producției agricole în țara noastră. Căile de punere în valoare a nisipurilor din sudul regiunii Craiova sînt diferite și printre ele se numără și folosirea unei agrotehnici diferențiate la plantele recomandate să se cultive pe aceste nisipuri.

1 IUNIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

FLORILE PRIMĂVERII

Pe ulița copilăriei mele n-a fost zîmbet, nici zburdălnicie. N-au nins petale de caiși înfloriți spre a-mi presăra calea primilor pași în viață. Ci pe ulița copilăriei mele — în cartierul muncitoresc „Steaua C.F.R." pe Grivița, peste drum de atelierele ce deveniseră una din citadelele luptei drepte a poporului nostru — au cîntat mitraliere. Oamenii comisarului regal Hotineanu trimeteau gloanțe greviștilor care cereau pîine. Și asta sub ochii mei de copil înspăimîntat, sub privirile disperate ale mamei care-l știa pe Paul, fratele meu mai mare, baricadat, înăuntru cu ceilalți, în curtea Atelierelor Grivița — Vagoane.

Pe ulița copilăriei mele, pe fereastra casei părintești, arare ori s-a furișat cîte o rază de soare. Mama avea o vorbă: „în orice casă zace cîte o durere și fiece familie își poartă crucea pe Golgota vieții ei". Noi ne-am purtat crucea amărăciunilor prin bezna camuflajului, într-o vreme cînd dinspre apus bătea tot mai cumplit vîntul turbat al fascismului, cînd o ceață neagră a războiului se pregătea să acopere fără alegere copii cu viața albă, neîntinată, adolescenți entuziaști, ostași în floarea vîrstei, bătrîni, femei. Intr-o astfel de aprigă vreme, îmi făceam armata într-o margine de București. În prima zi de învoire, era într-o duminică de aprilie a anului 1944, m-am întors în cartierul „Steaua C.F.R." să-mi văd casa părintească. Am găsit în locul ei doar un morman de ruine fumegînde. Cîteva luni mai tîrziu, am plecat la război pe-un afet de tun Vickers. Mergeam spre vest, către bîrlogul în care Hitler incendiatorul lumii se baricadase.

În Ungaria, doamne, n-am să uit niciodată acele zile, lîngă orașul Szolnok, făceam cu bateria antiaeriană apărarea unui aeroport. Sătucul maghiar în care ne cazasem se chema Szanday. Gazda mea, un plugar voinic, cu un suflet bun ca azima caldă, mă socotea ca pe copiii lor. Și iată gazdei, Erjy, fetița cu păr bălai, îmi era ca o surioară. Și era răsfățata companiei. Intr-o zi însă „Messerschmitt"-urile fasciste au mitraliat populația civilă din Szanday. Au ucis oameni la munca cîmpului. Erjy a adormit cu fața spre cerul încremenit, printre macii cîmpului. Și pe rochița ei albă, în dreptul inimii, răsărise un mac roșu de sînge. A plîns-o întreaga companie pe Erjy, fetița cu păr bălai.

Ea n-a mai apucat acel 9 Mai 1945, Ziua Victoriei pe care cu ardoare o dorise. Nici Alexei Zogorov, cazacul cu suflet mărinimos, perivoiciul unității noastre, care de cîte ori îl răzbea dorul de acasă ne arăta fotografia copilului său Vladimir, n-a mai apucat să primească scrisoarea de la mine, în vreme de pace. Ah cîte n-aș fi avut să-i spun despre viața pe pămîntul acesta, unde înainte vreme mii de copii erau aduși pe lume în plin cîmp și care numără astăzi mii de case de naștere. I-aș fi scris negreșit că într-o țară ce avea odinioară 2 milioane de țărani neștiutori de carte, anul acesta n-a mai fost nici un analfabet în contingentul pe care-l ... că astăzi se tipăresc milioane de abecedare în timp ce în copilăria mea, clasa toată avea doar 2 abecedare cu care ne băteam de le făcusem praf. Că astăzi copiii, florile vieții noastre, se bucură de soare, se zbenguie în valurile mării, învață, cresc voinici și se bucură într-o țară în care oamenii se străduiesc cu temeinicie să facă viața copiilor cît mai fericită. „Fetele noastre, copiii noștri, mînile lor mici, pașii lor mici lasă urme de aur aici, unde am plîns și-am gemut".

Noi pentru ei clădim azi viața cea nouă, prin muncă fără preget. Vrem ca ei să audă din plin gustul, parfumul și dulceața, seninul și pacea unei lumi în care purtăm încă rănile războiului.

Cred cu tărie că pe ulița copilăriei viitorului noastre, cînd giulgiurile serii vor învălui zarea, nu vor mai fi ferestre camuflate. Și în zorii trezirii la viață nu vor mai lătra mitralierele, așa cum au lătrat în copilăria și adolescența mea. Mai cu seamă că astăzi, de ziua lor, Ziua copilului, cînd mai puternic ca oricînd, glasul unit a sute de milioane de oameni cinstiți ce se pronunță pentru apărarea păcii, pentru interzicerea distrugătoarelor arme atomice, pentru apărarea vieții copiilor, a dreptului lor la o copilărie și la un viitor fericit.

GH. JANGOCIU

În apărarea păcii

(Urmare din pag. 1-a)

lor de a se lua măsuri pentru micșorarea încordării internaționale, Uniunea Sovietică, consultîndu-se cu celelalte țări socialiste, a propus convocarea unei conferințe, la nivelul cel mai înalt, a conducătorilor statelor din Răsărit și Apus.

Cercurile conducătoare ale unor puteri din N.A.T.O. exprimîndu-și în vorbe dorința de a duce tratative încununate de succes, în fapt fac totul pentru a complica convocarea conferinței, dacă nu chiar de a se da în lături de la convocarea unei asemenea conferințe.

Ele au respins propunerea privind crearea în centrul Europei a unei zone denuclearizate, pretind discutarea la conferința la nivel înalt a unei numite situații din țările Europei răsăritene, adică o problemă care în realitate nu există, precum și problema reunificării Germaniei. Asemenea încercări sînt doar în folosul acelora care nu doresc convocarea conferinței la nivel înalt și nu doresc ca ea să fie încununată de succes. Statele participante la Consfătuire declară că nu vor admite nici un fel de amestec în afacerile interne ale țărilor lor, ale căror popoare au pășit ferm și definitiv pe calea construirii socialismului. Cît privește problema reunificării Germaniei, ea poate fi rezolvată doar de poporul german însuși, în persoana celor două state germane existente în prezent și numai pe calea unui acord între ele.

Pentru a urni din punctul mort problema dezarmării și a determina o cotitură în direcția întăririi încrederii și a colaborării pașnice între state, guvernele reprezentate la Consfătuire au luat hotărîrea de a realiza în mod unilateral reducerea pe viitor a forțelor armate ale participanților la Tratatul de la Varșovia cu 419.000 oameni. In mod corespunzător vor fi reduse de asemenea armamentele, tehnica militară și cheltuielile militare. Participanții la Consfătuire au aprobat propunerea guvernului sovietic, pusă de acord cu guvernul Republicii Populare Romîne, privind retragerea de pe teritoriul Republicii Populare Romîne a trupelor sovietice staționate acolo în conformitate cu Tratatul de la Varșovia. Această măsură este o nouă dovadă a politicii consecvente iubitoare de pace a țărilor socialiste.

Ținînd însă seama că puterile occidentale nu sînt gata să desființeze grupările militare create de ele și să creeze în locul lor un sistem efectiv de securitate colectivă în Europa, ca și într-o serie de alte regiuni ale lumii, participanții la Consfătuire propun încheierea unui Pact de neagresiune între țările participante la Tratatul de la Varșovia și la Pactul nord-atlantic. Proiectul acestui Pact va fi înmînat guvernelor țărilor care fac parte din N.A.T.O.

Bineînțeles că adoptînd noi măsuri pentru lichidarea „războiului rece", pentru destinderea încordării internaționale statele semnatare ale Tratatului de la Varșovia nu vor slăbi cu nimic grija pentru securitatea popoarelor lor. E bine să știe adepții politicii „de pe poziții de forță" că războiul împotriva țărilor socialiste poate duce agresorul numai la pieire.

Cît privește statele reprezentate la Consfătuire, ele vor depune toate eforturile pentru a apăra și consolida pacea în Europa și în întreaga lume, pentru ca Europa să nu mai fie un cîmp de luptă ci o zonă a păcii și securității.

PE CALEA SUCCESELOR

La 2 iunie a.c. vor începe la Sofia, lucrările celui de-al VII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar. Cu prilejul acestui mare eveniment, se va face analiza realizărilor obținute în construirea socialismului, și vor fi stabilite sarcinile ce-i stau în față în perioada 1958—1962, în cadrul celui de-al 3-lea plan cincinal de dezvoltare a Republicii Populare Bulgaria.

In perioada dintre cel de-al VI-lea și al VII-lea Congres al P.C.B., poporul bulgar a obținut uriașe succese în industrie și agricultură, în toate ramurile de activitate. Astfel, rezultatele îndeplinirii celui de-al II-lea cincinal arată că în anul 1957, producția globală industrială a crescut cu 76 la sută față de 1952 și este de 4 ori mai mare decît în 1938.

Odată cu industrializarea țării, s-a dezvoltat foarte mult și agricultura. Aplicînd în mod creator experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Bulgar a condus țărănimea la construirea socialismului la sate. In momentul de față, peste 90 la sută din suprafața arabilă a țării este cooperativizată. Impreună cu suprafața deținută de către gospodăriile agricole de stat, sectorul socialist al agriculturii deține 99 la sută din suprafața arabilă a țării.

Cooperativele agricole de muncă (T.K.Z.S.) sînt mari unități agricole în care e aplicată pe scară largă mecanizarea lucrărilor și metodele cele mai avansate în procesul de producție agricolă. Astăzi, în R. P. Bulgaria sînt 3.505 T.K.Z.S. care creează noi posibilități pentru dezvoltarea continuă a producției în domeniul agriculturii și pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc la orașe și sate.

Agricultura socialistă a Bulgariei are o puternică bază tehnico-materială. In întreaga republică există 200 S.M.T.-uri care dispun de peste 27.000 tractoare convenționale de 15 c.p., 4.300 combine, 4.800 batoze și alte mașini agricole moderne.

Ca rezultat al înzestrării agriculturii cu mijloace tehnice moderne, cu îngrășăminte chimice etc. și datorită strădaniilor țărănimii muncitoare bulgare, volumul producției agricole a crescut în 1957 cu 25 la sută față de 1952. Cooperativele agricole de muncă, deși înființate doar de cîțiva ani, au obținut succese remarcabile în sporirea producției vegetale și a producției animale, făcînd să crească simțitor și valoarea zilei-muncă efectuată de țăranii cooperatori.

Pe bună dreptate spunea tov. Todor Jivkov la a V-a conferință a cooperativelor agricole de muncă (T.K.Z.S.) că poporul bulgar se poate mîndri cu realizările sale în domeniul agriculturii și că poate anunța oamenilor progresiști din întreaga lume, că țărănimea muncitoare bulgară a cîștigat marea bătălie pentru victoria socialismului la sate.

Victoriile obținute de poporul bulgar în transformarea socialistă a agriculturii este privită cu bucurie de poporul nostru, de țărănimea noastră muncitoare, care sub conducerea P.M.R. merge cu pași tot mai mari pe calea gospodăriei agricole socialiste. Totodată, poporul romîn, e sigur că cele trecute în directivele celui de-al treilea plan cincinal de dezvoltare a R. P. Bulgariei vor fi îndeplinite cu succes de poporul frate bulgar.

Sarcina principală prevăzută în directivele celui de-al VII-lea Congres al P.C.B. în domeniul agriculturii este sporirea producției animale și vegetale, precum și scăderea cheltuielilor de producție. Față de 1957, producția globală în agricultură va trebui să crească în 1962 cu 35 la sută, iar producția cerealelor panificabile să ajungă la 2.750.000 tone. Se prevede creșterea deosebită a producției de furaje, fructe și struguri, în R. P. Bulgaria fiind condiții prielnice pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii.

O mare atenție se dă, de asemenea, industriei chimice ce va satisface cerințele agriculturii atît cu îngrășăminte chimice necesare, cît și cu produse chimice pentru combaterea dăunătorilor și buruienilor.

Pînă la sfîrșitul celui de-al treilea cincinal ,pentru fiecare hectar se vor asigura cîte 19 kg. de îngrășăminte. Se prevăd măsuri pentru sporirea numărului de vite și mărirea productivității acestora.

Proiectul celui de-al 3-lea plan cincinal prevede o mare extindere a mecanizării agriculturii. Astfel, pînă la sfîrșitul anului 1962, agricultura va fi dotată cu încă 14.000 tractoare, 5.200 combine, precum și un mare număr de alte mașini agricole necesare unei agriculturi moderne. Pentru realizarea acestor obiective, Ministerul Agriculturii va cheltui 1.950.100.000 leva din care pentru S.M.T.-uri 1.497.300.000 leva, pentru G.A.S. 115.500.000 leva, pentru silvicultură 40.600.000 leva.

Investițiile ce se vor face în T.K.Z.S.-uri vor depăși suma de 4 miliarde leva. Dintre acestea, 2.250.0000.000 leva vor fi acordate de stat sub formă de credite, iar restul va fi asigurat de către cooperativele agricole de muncă.

Cifrele prevăzute în proiectul de directive a celui de-al VII-lea Congres privitoare la cel de-al 3-lea plan cincinal sînt deosebit de impresionante. In afară de cele arătate mai sus, ele prevăd dezvoltarea grabnică a bunurilor de consum, electrificarea, construcții de folos obștesc, spitale, școli, cămine culturale, canalizări și conducte de apă, construcții de locuințe etc. Față de 1957, puterea de cumpărare a oamenilor muncii de la orașe și sate în domeniul circulației mărfurilor va fi în anul 1962 cu 40 la sută mai mare. Aceasta înseamnă că oamenii muncii bulgari se vor îmbrăca mai bine, vor avea hrană mai multă, se vor bucura din plin de roadele muncii lor. Zi de zi, oamenii muncii din R. P. Bulgaria își construiesc un viitor tot mai luminos și mai fericit — mergînd cu hotărîre pe calea arătată de partid.

I. FODOR

Situația din Franța și Algeria

Ignorînd propria sa declarație făcută în seara de 27 mai, potrivit căreia guvernul nu intenționează să provoace o „criză a puterii", primul ministru Pflimlin, care a anunțat că nu va ține seama de voturile comuniștilor, și-a prezentat miercuri dimineața demisia președintelui Republicii. In felul acesta s-a deschis lui De Gaulle calea spre putere. A fost astfel dată la iveală lipsa de dorință a lui Pflimlin de a apăra Republica, de a lichida complotul fascist din Algeria.

La rîndul său, liderul socialist Guy Mollet, prin întreaga sa atitudine a justificat pe deplin caracterizarea făcută de săptămînalul laburist „New Statesman": „Guy Mollet este văzut de stînga ca fiind punctul slab din acest lanț al „apărătorilor Republicii". Acest om va sări în brațele lui De Gaulle dacă acesta îi va oferi un post în guvern".

O sugestivă schemă apărută în „L'Humanité Dimanche" arăta pînă unde merg firele complotului din Algeria. Ele unesc pe generalii Massu, Salan, Chassin, Cherriere și Jacques Soustelle — fostul șef al serviciilor secrete și de contra-spionaj a lui De Gaulle la Londra, — cu susținătorii lor din metropolă, Bidault, Pinay, Morice, Tixier, Pierre De Gaulle, Tixier-Vignancour, și cu fasciștii notorii Biaggi, Le Pen, Demarquet, Dides. Acestora li s-au adăugat „moderați" ca Pflimlin și chiar un pretins lider „de stînga" ca Guy Mollet.

Pregătite de ani de zile în vederea unei asemenea eventualități, forțele care au pregătit complotul se dovedesc a fi unealta marilor monopoluri interesate în organizarea de războaie coloniale ca cele din Indochina și Algeria, în încătușarea forțelor democratice.

S-a aflat astfel că în timp ce la Paris guvernul pregătea calea „legală" pentru venirea lui De Gaulle la putere, rebelii din Algeria au pregătit la rîndul lor trupe de șoc împotriva Franței în cazul cînd De Gaulle nu ar fi trecut la acțiune în vederea preluării puterii. Trei batalioane de trupe aeropurtate au fost destinate răspîndirii revoltei împotriva autorității guvernului de la Paris prin acțiune directă. Avioanele au stat pregătite pentru zborul peste Mediterană și parașutarea în masă, probabil la Marsilia.

Indată după demisia lui Pflimlin, președintele René Coty a primit simultan pe Guy Mollet, Pierre Teitgen și pe Antoine Pinay. Președintele a cerut reprezentanților acestor trei partide să-l accepte pe De Gaulle. Tot la cererea președintelui Republicii, președinții Adunării Naționale și Consiliului Republicii, A. Le Troquer și G. Monnerville au acceptat să ia contact cu generalul De Gaulle pentru a examina cu el condițiile în care s-ar putea constitui guvernul Republicii.

In aceste zile învolburate pentru soarta Franței, în primul rînd al maselor populare se află Partidul Comunist Francez. El a luptat pentru a apăra Republica împotriva inamicilor ei, a mobilizat muncitorii din întreprinderi, a denunțat fără încetare primejdia fascismului și a dictaturii personale. Partidul Comunist Francez a dat dovadă unei adevărate maturități politice, împiedicînd prin voturile sale o criză de guvern de care ar fi profitat la 13 mai De Gaulle. Grevele și demonstrațiile care au culminat cu marile acțiuni greviste din ziua de 27 mai la care au participat în proporție de 80-100 la sută muncitorii francezi, au dovedit fără putință de tăgadă că întreaga clasă muncitoare franceză se ridică în apărarea Republicii.

Din păcate, trecînd peste voința limpede a maselor conducătorii partidelor democrate și în primul rînd ai partidului socialist, au respins unitatea de acțiune a forțelor republicane al cărei militant neobosit este Partidul Comunist Francez. Reprezentanții Comitetului național de acțiune și de apărare republicană au refuzat să răspundă sau au respins propunerea făcută de Jacques Duclos în numele Comitetului Central și al grupului parlamentar al Partidului Comunist Francez de a se întîlni de urgență pentru a examina alegerea unui candidat comun pe care să-l prezinte președintelui Republicii în vederea constituirii unui guvern constituțional, bazat pe majoritatea republicană. Mai mult, grupul conducător al partidului socialist în frunte cu Guy Mollet a interzis categoric membrilor partidului orice acțiune comună cu Partidul Comunist Francez.

Și totuși, pretutindeni, unitatea de acțiune a clasei muncitoare se afirmă. Pentru muncitorimea franceză, pentru toți republicanii cinstiți, cauza Republicii a devenit propria lor cauză.

Mari succese în construirea socialismului în R.P. Chineză

Intre 5 și 23 mai s-a desfășurat la Pekin ce-a de-a doua sesiune a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez.

Pe ordinea de zi a sesiunii au figurat următoarele probleme: Raportul de activitate al C.C. al P.C. Chinez; Raportul cu privire la consfătuirile de la Moscova ale partidelor comuniste și muncitorești din diferite țări; Discutarea și adoptarea principalelor prevederi referitoare la dezvoltarea agriculturii R.P. Chineze în anii 1956—1967 (proiect revizuit pentru a doua oară).

In total, în cadrul ședințelor plenare au luat cuvîntul 117 persoane, iar alte 145 persoane și-au prezentat părerile în scris.

In cadrul celei de-a doua sesiuni a Congresului a luat de asemenea cuvîntul tovarășul Mao-Țze-dun.

In ședința din după amiaza zilei de 23 mai au fost încheiate discuțiile asupra principalelor puncte care au figurat pe ordinea de zi a celei de-a doua sesiuni a Congresului și au fost aleși în mod suplimentar 25 de noi membri supleanți ai Comitetului Central.

Congresul a adoptat în principiu Programul național pentru dezvoltarea agriculturii R.P. Chineze în anii 1956—1967 și a chemat pe toți membrii de partid să depună eforturi pentru înfăptuirea acestui program înainte de termen.

CRONICA EXTERNĂ

Marele succes al partidelor de stînga în Italia

Insăși atmosfera în care s-a desfășurat campania electorală din Italia, lăsa să se prevadă faptul că forțele de stînga vor înregistra un număr sporit de voturi față de alegerile din 1953.

Partidele burgheze au folosit din plin „mașina electorală": daruri, făgăduieli, amenințări pentru cei ce vor vota pe comuniști și socialiști, într-un cuvînt mijloacele obișnuite de intimidare și corupție.

Mișcarea muncitorească a răspuns cu curaj și succes, sute de mii de militanți comuniști și socialiști ducînd în mase glasul socialismului. La uriașele adunări ale Partidului Comunist ce se țineau în aer liber (așa numitele comices) au participat zeci de mii de oameni. La sate, la orașe, alte forme de adunări populare au fost așa numitele „parlamentino" (micul parlament) și „capannelli" (cabană mică). Numirea de „capannelli" vine de la felul în care se adunau oamenii în piețele publice: strînși unii lîngă alții, cu capetele îndreptate spre oratorul din centru, semănau — priviți de departe — cu o cabană italiană de munte.

Pretutindeni, tineri și bătrîni, femei și bărbați, au răspuns cu entuziasm chemării partidului.

Rezultatele definitive ale alegerilor au confirmat marea victorie a forțelor de stînga. Partidul Comunist Italian a obținut peste 6.700.000 de voturi, iar partidul socialist condus de Pietro Nenni aproape 4.200.000 de voturi. Față de alegerile din 1953, Partidul Comunist Italian și partidul socialist de sub conducerea lui Nenni au cîștigat 1.200.000 voturi.

In Senat, comuniștii au obținut 21,8 la sută din voturi și 60 de locuri, iar socialiștii conduși de Nenni 14,1 la sută din voturi și 35 de locuri. In alegerile pentru Camera deputaților, Partidul Comunist Italian a obținut 22,7 la sută din voturi și 140 mandate, iar partidul socialist condus de Nenni 14,2 la sută din voturi și 84 mandate.

In întreaga Italie au avut loc mari manifestații în care oamenii muncii au sărbătorit această mare victorie.

In Liban situația se menține încordată

Libanul e — o mică țară din Orient, scăldată de valurile călduțe ale Mediteranei. Poporul libanez, sătul de dominația imperialistă și urmînd pilda altor popoare arabe, s-a ridicat la luptă pentru eliberarea de sub jugul monopolurilor străine, pentru independență și pace. Au avut loc greve și demonstrații. Populația a cerut înlăturarea de la cîrma țării a președintelui Șamun și a primului ministru Sami Solh.

Pescuitori în ape tulburi, membrii unor cercuri agresive din S.U.A. au și sărit, miloși, să ia apărarea lui Sami Solh. Nu pentru că-l iubesc pe Sami Solh, ci pentru că iubesc colonialismul, pentru că vor să-l țină în viață apăsînd mai departe jugul pe grumazul poporului libanez. In Liban au sosit tancuri americane ușoare, de tip M-41; flota a 6-a americană s-a apropiat de coasta Libanului. La Sidon, în sudul Libanului și în alte puncte ale țării, forțele patriotice duc cu eroism lupta împotriva guvernului libanez.

In acest timp, la Beirut, cercurile guvernamentale desfășoară o intensă activitate pentru a-și asigura sprijinul puterilor occidentale la discutarea „plîngerii" Libanului în Consiliul de Securitate. Ce fel de plîngere? Cică conflictul din Liban s-ar datora amestecului Republicii Arabe Unite. Cum vine asta? Flota a 6-a americană și tancurile tip M-41 sînt de proveniență arabă? Unele cercuri din S.U.A. susțin „plîngerea" Libanului și țipă că vor dreptate.

Cu alte cuvinte ei dau și tot ei țipă.



Constituirea comitetului sportiv „Recolta" București

In cadrul unei adunări festive, a avut loc zilele acestea constituirea primului club sportiv al lucrătorilor din agricultură și silvicultură, „Recolta-București". La club au aderat colectivele sportive „Recolta M.A.S.", „Institutul Pasteur" „I.S.P.S.", Centrele mecanice agricole Otopeni și Dudești—Cioplea, I.C.M.E.A., gospodăriile agricole de stat Roșia, Pantelimon, Popești—Leordeni, Dudu și Mogoșoaia. Noul club sportiv „Recolta" numără o serie de secții fruntașe la disciplinele: atletism, (o echipă în divizia A), popice (două echipe; băieți și fete, — ultima campioană a orașului București pe 1958), călărie, pentatlon modern, tir, — (echipa de talere campioană republicană pe 1957), — handbal (campioană a regiunii București pe 1958), canotaj, natație, ciclism etc.

Prin constituirea clubului „Recolta" se va urmări ridicarea măiestriei sportivilor la toate disciplinele. Se vor recruta de asemenea noi cadre, care vor fi instruite de 12 antrenori calificați.

In consiliul de conducere al clubului au fost aleși, președinte, PETRE MOLDOVAN, (director general al Direcției generale S.M.T.), TUDOR CIUBOTA, vicepreședinte, VASILE POPESCU, secretar, etc.

M. LERESCU

Scurte știri sportive

● După cum se știe la 8 iunie va începe în Suedia campionatul mondial de fotbal. Prima sosită este echipa Franței care a și disputat un meci amical. Meciurile turneului final au loc în 12 orașe. Semifinalele se dispută la Stockholm și Göteborg, iar finala la Stockholm.

● Miercuri seară, la Bruxelles, Real Madrid învingînd în prelungiri campioana Italiei A.C. Milan cu 3—2 (0—0, 2—2) a cîștigat pentru a treia oară consecutiv „Cupa Campionilor Europeni".

● Echipa Jiul Petroșani, care întreprinde un turneu în U.R.S.S., a fost întrecută în primul meci de Dinamo Kiev cu scorul de 4—0.

● Cupa Dunării. Echipele noastre vor juca astfel: C.C.A., sîmbătă la Budapesta, cu M.T.K., iar Știința, duminică la Timișoara, cu Dinamo Praga.

O stațiune experimentală zootehnică cu mari posibilități de dezvoltare

(Urmare din pag. 1)

tive pe care le-a sprijinit cu animale de rasă și asistență tehnică. In ceea ce privește îndrumarea tehnică a gospodăriilor colective, tehnicienii stațiunii au obținut unele rezultate însemnate. Inginerii zootehniști Lucian Ionescu, Dumitru Georgescu, Constantin Covaliu și alții merg deseori în gospodăriile colective din comunele: Horia, Oprișenești, Jugureanu și Poetașu. Colectiviștii de aici prețuiesc de acum munca tehnicienilor cu ajutorul cărora au obținut bune rezultate în creșterea animalelor convingîndu-se de rentabilitatea fermelor zootehnice. Veniturile bănești de peste 242.000 lei realizate din creșterea animalelor de colectiviștii din satul Oprișenești, comuna Plopul, raionul Filimon Sîrbu se datoresc în mare parte și contribuției de seamă adusă de tehnicienii stațiunii.

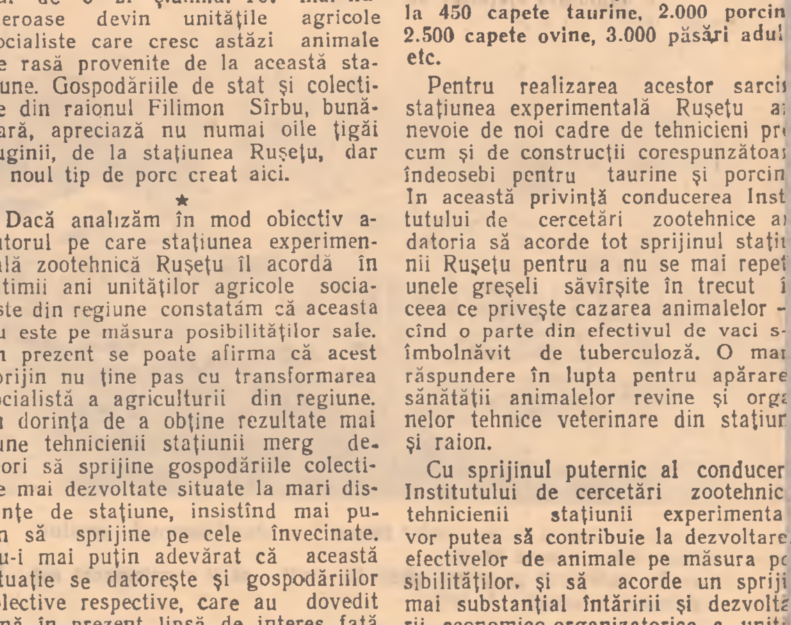
Pentru a ne da mai bine seama de sprijinul acordat de stațiunea experimentală zootehnică Rușețu unităților agricole socialiste dăm cîteva cifre. In perioada anilor 1951—1957 stațiunea a livrat peste 150 tauri și tăurași de rasă roșie, 77 vaci și juninci, 1.178 berbeci reproducători și 829 oi de rasă, un efectiv numeros de porcine, peste 10.500 pui de o zi ș.a.m.d. Tot mai numeroase devin unitățile agricole socialiste care cresc astăzi animale de rasă provenite de la această stațiune. Gospodăriile de stat și colective din raionul Filimon Sîrbu, bunăoară, apreciază nu numai oile țigăi ruginii, de la stațiunea Rușețu, dar și noul tip de porc creat aici.

★

Dacă analizăm în mod obiectiv ajutorul pe care stațiunea experimentală zootehnică Rușețu îl acordă în ultimii ani unităților agricole socialiste din regiune constatăm că aceasta nu este pe măsura posibilităților sale. In prezent se poate afirma că acest sprijin nu ține pas cu transformarea socialistă a agriculturii din regiune. In dorința de a obține rezultate mai bune tehnicienii stațiunii merg deseori să sprijine gospodăriile colective mai dezvoltate situate la mari distanțe de stațiune, insistînd mai puțin să sprijine pe cele învecinate. Nu-i mai puțin adevărat că această situație se datorește și gospodăriilor colective respective, care au dovedit pînă în prezent lipsă de interes față de sprijinul primit. Colectiviștii de la gospodăriile agricole colective „Secera și ciocanul" și „Drumul lui Lenin" din comuna Rușețu convingîndu-se de rezultatele pozitive obținute de alte gospodării de pe urma dezvoltării fermelor de animale vor totuși să fie ajutați să-și organizeze conveierul verde și să însilozeze mari cantități de nutrețuri în acest an. De asemenea în regiunea Galați sînt astăzi sute de gospodării colective care doresc să-și dezvolte multilateral sectorul zootehnic. Gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu, de pildă, vor să-și creeze pe lîngă fermele de oi și porci și ferme de vaci și păsări. Și în această direcție stațiunea experimentală Rușețu poate și trebuie să aducă o contribuție însemnată. Pentru aceasta este necesar în primul rînd ca efectivul de taurine de rasă roșie de stepă, restrîns numeric în prezent, să fie dezvoltat simțitor în următorii ani. Se simte de asemenea cu tărie nevoia măririi numărului de găini și rațe în așa fel încît și gospodăriile colective din raion să-și poată dezvolta fermele avicole. Ținînd seama de condițiile noi create de transformarea socialistă a agriculturii în regiunea Galați și mai ales de cerințele crescînde ale gospodăriilor colective, conducerea stațiunii trebuie să ia măsuri ca efectivele de animale să crească pînă în anul 1962 la 450 capete taurine, 2.000 porcine, 2.500 capete ovine, 3.000 păsări adulte etc.

Pentru realizarea acestor sarcini stațiunea experimentală Rușețu are nevoie de noi cadre de tehnicieni precum și de construcții corespunzătoare îndeosebi pentru taurine și porcine. In această privință conducerea Institutului de cercetări zootehnice are datoria să acorde tot sprijinul stațiunii Rușețu pentru a nu se mai repeta unele greșeli săvîrșite în trecut în ceea ce privește cazarea animalelor — cînd o parte din efectivul de vaci s-a îmbolnăvit de tuberculoză. O mare răspundere în lupta pentru apărarea sănătății animalelor revine și organelor tehnice veterinare din stațiune și raion.

Cu sprijinul puternic al conducerii Institutului de cercetări zootehnice tehnicienii stațiunii experimentale vor putea să contribuie la dezvoltarea efectivelor de animale pe măsura posibilităților, și să acorde un sprijin mai substanțial întăririi și dezvoltării economico-organizatorice a unităților agricole socialiste din regiunea Galați.





„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".